

36-37

38-39-40

Handelingen 41-42-43-44

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van mei 1990

ONDERZOEK GEWESTPLAN HALLE-VILVOORDE-ASSE
WIJZIGING BRT-STATUUT
BELEIDSBRIEF PERINATALE ZORG
STANDPUNT EXECUTIEVE RAPPORT KONINKLIJK COMMISSARIS MIGRANTENBELEID
DECREETGEVING MONUMENTENZORG
SUBSIDIERING TIL
BIBLIOTHEEKINSPECTIE
OPHEFFEN SUBSIDIERING STICHTING VOOR VERTALINGEN
ORGANISATIE GEZONDHEIDSZORG
FEDERALISERING TOERISTISCH BELEID
TWEDE CONFERENTIE EUROPA VAN DE REGIO'S
ORGANISATIE VOLGEND SCHOOL- EN ACADEMIEJAAR
WERKING VLAAMSE ADMINISTRATIE EN AMBTENARENSTATUUT
CONCENTRATIE KANSARMOEDE
AANWIJZING WOONNOODGEBIED
AFVAL- EN EMISSIEPREVENTIEBELEID
INHAALBONIFICATIE GEMEENTELIJKE AMBTENAREN
AANSLAGEN JOODSE BEGRAAFPLAATSEN
JACHTDECREET
LAATTIJDIGE BETALINGAANNEMERS
VERKEERSONVEILIGHEID R 16 TEMSE-BREENDONK
NOTA MIGRANTENBELEID
VERKEERSVEILIGHEID
FINANCIERING ONDERWIJSTEKORT FRANSE GEMEENSCHAP
REGLING ZELFSTANDIG WONEN ADL-CLUSTERS
KLEIN CHEMISCH HUISAFVAL
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
BOSDECREET

Inhoud

Nr. 36 Woensdag 2 mei 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1363

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1363

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1364

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1364

Verslag van de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

— 115 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1364

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, verslaggever, M. Van houtte, verslaggever, W. Cortois, J. Timmermans, L. Dhoore

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie
— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1376

Sprekers : de heren M. Bartholomeussen, verslaggever, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1378

Nr. 37 Woensdag 2 mei 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1379

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1379

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1379

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, W. Seeuws, P. Chevalier, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1390

Sprekers : de heren A. Denys, M. Didden, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, E. Van Rompuy

Beleidsbrief Perinatale zorg, ingediend door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

— 297 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1395

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, Minister H. Weckx, de heren W. Peeters, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van een standpunt van de Vlaamse Executieve met betrekking tot het rapport van de Koninklijke Commissaris voor het Migrantenbeleid, blz. 1403

Sprekers : mevrouw M. Vogels, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van de decreetgeving inzake de monumentenzorg, blz. 1409

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister L. Waltmiel

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1412 (Verdaging)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van de in het bibliotheekdecreet bepaalde inspectiedienst, blz. 1412

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het opheffen van de subsidiëring van de Stichting voor Vertalingen, blz. 1414

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1418 (Intrekking)

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1418

Nr. 38 Donderdag 3 mei 1990

Berichten van verhindering, blz. 1419

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een oneigenlijke toepassing van de procedure inzake ruimtelijke ordening met miskenning van de Gemeente Kontich, blz. 1419

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de investering in het openbaar vervoer in het Gentse in 1990, blz. 1421

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het stopzetten van de selectieve glasophaling in Vlaanderen door een Franse firma, blz. 1422

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het lekken van olietanks en tanks van benzinstations, blz. 1422

Actuele vraag van de heer C. Marchand tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterzuivering aan de Westkust, blz. 1424

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap in TV-programma's en -coprodukties wordt kenbaar gemaakt, blz. 1425

Actuele vraag van mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over pogingen om de uitzending van een aflevering van het TV-programma Tien voor Taal te beletten, blz. 1426

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een verklaring van de Voorzitter van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme omtrent federalisering van het toeristisch beleid, blz. 1426

Sprekers : de heren J. Loones, L. Dierickx, W. Content, Minister P. Dewael

Mededeling van de Vlaamse Executieve
Mededeling van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, betreffende de Tweede Conferentie van het Europa van de Regio's gehouden te Brussel op 24 en 25 april 1990

Debat, blz. 1430

Sprekers : Minister G. Geens, de heren A. Denys, H. Suykerbuyk, L. Dierickx, W. Luyten, L. Hancké, W. Verreycken

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie. Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie
— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen, blz. 1439

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Luyten, J. Geysels, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1441 (Verdaging)

Spreker : de heer G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
— 330 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1431 (Verdaging)

Sprekers : de heren E. Baldedwijn, G. Verhaegen, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de problemen met betrekking tot de organisatie van het volgend school- en academiejaar, blz. 1442

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1448 (Verdaging)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden, blz. 1448

Sprekers : de heren L. Hancké, M. Van Peel, J. Geysels, Minister L. Van den Bossche

Moties van aanbeveling, blz. 1458

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1458

Nr. 39 Donderdag 17 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1459

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459
Overneming, blz. 1459

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Verslag

Indiening, blz. 1460

Jaarverslag

Indiening, blz. 1460

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1460

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1460

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
— 334 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1460

Sprekers : de heren F. Aerts, verslaggever, J. Laverge, M. Capoen, G. Janzegers, Minister T. Kelchtermans, de heer Jozef Bosmans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1467

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend, blz. 1468

Sprekers : de heer M. Olivier, Minister G. Geens, de heren A. Denys, J. Laverge

Motie van aanbeveling, blz. 1472

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1472

Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw N. Maes, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1481

Bijlage – Vraag om uitleg (Regl. art. 20)
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting in verband met het niet-heropstarten van een waterzuiveringsstation in de gemeente Zonhoven, blz. 1483

Nr. 40 Donderdag 17 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1487

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
— 343 (1989-1990) — Nr. 1

Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1487

Spreker : de heer A. De Beul

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Dieren tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB, blz. 1487

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem, blz. 1489

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1490

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de

Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde, blz. 1492

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse, blz. 1493

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1494

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over subsidiëring van het PRO-SA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid, blz. 1496
Sprekers : de heer J. Cuyvers, Minister N. De Batselier, Minister T. Kelchtermans

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1499

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques, blz. 1502

Sprekers : de heren F. Vermeiren, J. Ansoms, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1507

Bespreking, blz. 1507

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, W. Verreycken, A. Denys, F. Dewinter, J. Geysels, L. Hancké, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 1508

Spreker : mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1510

Sprekers : de heren A. Denys, H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1510

Sprekers : de heren E. De Groot, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1512

Spreker : de heer G. Janzegers

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1513

Motie van aanbeveling van de heren L. Hancké, G. Verhaegen, M. Van Peel, E. Baldewijns en A. De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 335 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1514

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 336 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1516

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1517

Sprekers : de heer R. Van Hooland, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over

de laattijdige betaling van aannemers, blz. 1523

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, mevrouw M. De Meyer, Minister J. Sauwens, de heer J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1528

Nr. 41 **Dinsdag 29 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1529

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1529

Nota migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve, ingediend door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin
- 193 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 7

Bespreking, blz. 1529

Sprekers : de heer A. Deneir, verslaggever, Minister J. Lenssens, de heren M. Van Peel, W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heren G. Annemans, L. Hancké, Minister D. Coens, de heer A. Denys

Moties van aanbeveling, blz. 1554

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen
- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1554

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1555

Nr. 42 **Woensdag 30 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1557

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Verslagen

Indiening, blz. 1557

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 1558

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1558

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen, blz. 1558

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1564

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Verzoek tot verwijzing naar de Commissie, blz. 1564

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy

Tweede lezing, blz. 1566

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Seeuws, W. Luyten

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters, blz. 1567

Sprekers : de heren H. Lauwers, J. Van der Sande, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval, blz. 1571

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Sleetckx, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1577

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent, blz. 1577

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, W. Seeuws, E. Flamant, Minister J. Lenssens

Motie van aanbeveling, blz. 1581

Regeling van de werkzaamheden, blz.

1581

Nr. 43

Donderdag 31 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1583

Ontwerp van bosdecreet

— 261 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

— 167 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1583

Sprekers : de heren J. De Seranno, verslaggever, F. Aerts, R. Daems, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Cuyvers, M. Capoen, Jozef Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1602

Nr. 44

Donderdag 31 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1603

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1603

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke bescherming van het KB-gebouw in de Vlamingstraat te Brugge, blz. 1603

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het beleid met betrekking tot de impulsgebieden, blz. 1604

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het niet uitbetalen door de ARGO van gelden bestemd voor de lonen van het personeel van de SABMO's, blz. 1605

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de sanerings- en herstructureringsplannen voor de Rijksuniversiteit Gent, blz. 1606

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het mogelijk heropstarten van een vetsmelterij en beenmaalterij in Rillaar, blz. 1607

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbek tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de beslissing tot opeising van het bedrijf Baert-Verlee te Rillaar, blz. 1608

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het inzamelen en ophalen van glas in gemeenten, blz. 1609

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de resultaten van het ministerieel onderzoek naar de ketenvorming bij vrije radio's, blz. 1610

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de Zesde Internationale Aidsconferentie in San Francisco, blz. 1611

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om het tabaksverbruik te verminderen, blz. 1612

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernielen van provinciale borden in Voeren

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beschadigen en verwijderen van borden aan de Limburgse provinciegrens in Voeren, blz. 1613

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een nieuw dossier in verband met een slibstortplaats in de Callemoeievijver te Nazareth, blz. 1614

Actuele vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de plotse sluiting van het sas te Astene en de daardoor ontstane milieuhinder, blz. 1615

Actuele vraag van de heer J. De Seranno tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de in uitzicht gestelde aanleg van een nieuw fietspad langs de gewestweg Herentals-Lichtaart, blz. 1615

Actuele vraag van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de betrokkenheid van de Vlaamse Executieve bij het misdaadbeleid van de nationale Regering, blz. 1616

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het STT-tracé ten noorden van Antwerpen, blz. 1617

Ontwerp van bosdecreet

- 261 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

- 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1618

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heer J. Cuyvers

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1621

Sprekers : de heren R. Daems, J. De Seranno, J. Cuyvers, H. Suykerbuyk, G. Beerden, Minister T. Kelchtermans, Minister G. Geens

Hoofdelijke stemming, blz. 1646

Sprekers : de heren J. Cuyvers, R. Daems, J. De Seranno, Jozef Bosmans, J. Timmermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Procedure, blz. 1649

Spreker : de heer A. Denys

Tweede lezing, blz. 1649

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, A. Denys, H. Van Dienderen, L. Hancké, W. Verreycken

Hoofdelijke stemming, blz. 1654

Sprekers : de heren A. De Beul, H. Van Dienderen, W. Verreycken, G. Anne-mans

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1656

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen

- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1656

Motie van aanbeveling van de heer J. Laverge c.s. tot besluit van de op 17 mei 1990 door de heer M. Olivier gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend - 344 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1657

Sprekers : de heren J. Laverge, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1658

Rechtzetting, blz. 1658

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Sprockeels en A. Steverlynck ; gezondheidsredenen.

H. Candries, P. Van Grembergen, E. Van Vaerenbergh, F. Vreven ; ambtsverplichtingen.

C. Marchand : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende organisatie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen
- 348 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie

voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer D. Van der Maelen houdende omzetting en uitvoering in de Vlaamse Gemeenschap van het recht van de Europese Gemeenschappen
- 342 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekvoorschriften.
- Voorstel van decreet van de heer H. Suykerbuyk C.S. houdende coördinatie en codificatie van decreten
- 345 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
- Voorstel van decreet van de heer C. Marchand houdende wijziging van artikel 52 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw
346 (1989-1990) - Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

- Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy C.S. houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap
- 349 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.

BELEIDSBRIEF

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende beleidsbrief werd ingediend :

- Beleidsbrief De Vlaamse expansiesteun aan grote ondernemingen, ingediend door de heer N. De Batselier. Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie
- 347 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

Voorzitter

- door mevrouw M.P. Kestelijn-Sierens namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden over de beleidsbrief Het intercommunautaire en buitenlandse onderwijsbeleid
- 327 (1989-1990) - Nr. 2.
- door de heer J. De Seranno namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het ontwerp van bosdecreet
- 261 (1989-1990) - Nr. 12.
- door de heer J. De Seranno namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen
- 167 (1989-1990) - Nr. 2.
- door de heer A. Deneir namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid over de Nota migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve
- 193 (1989-1990) - Nr. 3.
- door de heer H. Candries namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer over het voorstel van resolutie van de heer D. Vervaet c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen
- 225 (1989-1990) - Nr. 2.
- door mevrouw M.P. Kestelijn-Sierens namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden over de beleidsbrief Milieu- en natuurbeleid - Externe betrekkingen
- 331 (1989-1990) - Nr. 2.
- door de heer D. Van der Maelen namens de Verenigde Commissies voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden en voor Economie, Energie en Tewerkstelling over de beleidsbrief Naar een Vlaams Exportbeleid
- 308 (1989-1990) - Nr. 2.
- door de heer A. Deneir namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid over het ontwerp van

decreet houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Intergratie van Personen met een Handicap
- 318 (1989-1990) - Nr. 5.

mevrouw M. Vogels, de heer A. Vreven.

MOTIES

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie van de Gemeenteraad van Riemst betreffende zwangerschapsonderbreking.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Motie van de Gemeenteraad van Opwijk betreffende de onmiddellijke overheveling van alle Vlaamse gemeenten van het tweetalig gerechtelijk arrondissement Brussel naar een eentalig Vlaams gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

(Regl. art. 74)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, P. Breyne, W. Cortois, J. Cuyvers, R. Daems, J. De Bremaeker, A. De Beul, A. Denys, J. De Roo, P. Dumez, mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, de heren A. Laridon, H. Lauwers, F. Sarens, H. Suykerbuyk, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, H. Van Denderen, W. Van Durme, J. Van Hecke, L. Vanhorenbeek, E. Van Vaerenbergh, H. Van Wambeke,

ACTUELE INTERPELLATIE

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen.

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Denys tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de reden van deze actuele interpellatie is het - voor mij - vrij onverwacht voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijsfactuur ook voor een stuk te laten financieren via een verhoogde ristornering van het kijk- en luistergeld, dus via het onttrekken van nieuwe nationale middelen. Ze hebben dat zeer handig gedaan door slechts het kleine bedrag van 106 miljoen, van ongeveer 2 miljard die ze nodig hebben, voor te stellen. Ik noem dit een bewust tactisch manoeuvre om via een nogal onbenullig bedrag een zeer zwaar principe aan te tasten, met name het principe voorzien in de geest van de financieringswet waarbij zogezegd compensatie - dus wafelijzerpolitiek - zou zijn uitgesloten.

Met haar voorstel om 106 miljoen te laten financieren via nationale middelen heeft zij als het ware de fles ontkurkt voor meerdere en grotere compensaties. De bedoelingen werden trouwens vrij vlug duidelijk,

Denys

want pas een week later – deze week – hebben zowel de PS-voorzitter, de heer Spitaels, als de PSC-voorzitter, de heer Deprez, duidelijk gezegd dat het hun bedoeling is om zeer binnenkort het hele bedrag van kijk- en luistergeld, dat nog nationaal overblijft en ongeveer 6 miljard bedraagt, te ristorneren.

Collega's, dit is uiteraard het oprakelen, het naar voren brengen van een problematiek die voor ons Vlamingen bijzonder gevoelig ligt, met name de compensatie, de wafelijzerpolitiek.

Wij hebben dit thema hier in deze Vlaamse Raad de jongste maanden zeer uitgebreid besproken en dit op basis van een soort anti-wafelijzerresolutie die de PVV-fractie had ingediend. Deze wafelijzerresolutie heeft de goedkeuring gekregen van een meerderheid van deze Vlaamse Raad. Er waren nuances inzake de interpretatie die eraan moest worden gegeven, maar er bestond geen enkele discussie over het feit dat de lonen en de wedden van het onderwijspersoneel van de Franse Gemeenschap binnen de bestaande enveloppe moesten worden gefinancierd.

Deze anti-wafelijzerresolutie werd bovendien in deze Vlaamse Raad op een zeer doordachte wijze behandeld en besproken. Wij hebben daaraan twee Commissievergaderingen en drie openbare vergaderingen gewijd. Voor de eerste keer – ik noem dit vrij historisch – is er een Vlaams front ontstaan, waarbij duidelijk werd gezegd dat het moest gedaan zijn met het geven van middelen omdat men aan Franstalige zijde te weinig wenste te saneren. Zelfs als wij daarvoor een compensatie krijgen, zijn wij als Vlamingen het slachtoffer, omdat de Vlaamse belastingsbetaler voor 60 ten honderd van het totale bedrag dat aldus wordt ontspaard en meer uitgegeven, moet instaan.

Ik had de indruk dat het sterke Vlaamse front, dat wij op dat terrein hadden bereikt, zijn nut heeft bewezen. Immers, tijdens de begrotingscontrole bleek dat op dat vlak de Franstaligen geen nieuwe vragen,

geen nieuwe verzoeken meer hadden gesteld. Dit bleek trouwens ook een beetje later, nog maar pas een maand geleden, uit verklaringen van Vice-Premier Moureaux, PS-Vice-Premier. Hij had zich daar blijkbaar bij neergelegd, want hij had duidelijk laten blijken dat het nu moest gedaan zijn met nog meer middelen te onttrekken aan de nationale Regering en dat de Franstaligen zelf maar moesten instaan voor de specifieke problemen die zij hadden.

Ik moet u dus zeggen dat het ons zeer heeft verwonderd dat na al die verklaringen er opnieuw een zeer sterke poging komt van Franstalige zijde om toch terug te keren naar de compensatie-, naar de wafelijzerpolitiek.

Vorige week vroeg de Franse Gemeenschap 106 miljoen. Deze week eisen de twee Franstalige meerderheidspartners het hele bedrag van het kijk- en luistergeld.

Collega's, Gemeenschappen en Gewesten worden op het ogenblik gefinancierd via de middelen vastgelegd in de financieringswet, aangenomen in januari 1989. De Gemeenschappen kunnen dus autonoom hun uitgavenbeleid voeren. Binnen de enveloppe van die basisbedragen van de financieringswet zijn zij helemaal verantwoordelijk voor hun begrotingsbeleid. Bij de bespreking van de financieringswet in de Commissie merkte onze collega Guy Verhofstadt echter op dat ingevolge artikel 10, 0 2, belastingen die niet helemaal zijn geristorneerd, eventueel wel kunnen worden geristorneerd na overleg met de Gemeenschappen en de Gewesten.

Zo wordt het kijk- en luistergeld tot nog toe maar voor 71 procent geristorneerd, de registratierechten maar voor 39,11 procent, terwijl de verkeersbelasting nog helemaal is gebleven.

Guy Verhofstadt bestempelde dit als een reserve, een potje van ongeveer 50 à 60 miljard om de toekomst de wafelijzerpolitiek voort te zetten. Zijn stelling werd toen ontkend door Vice-Eerste Minister Maystadt en door andere woordvoerders van de meerderheid. Zij argumenteerde dat

wij in de toekomst wel eens konden worden geconfronteerd met een plotselinge daling in absolute cijfers van de inkomsten van die belastingen en dat men zeker niet wenste de Gemeenschappen en de Gewesten in absolute cijfers minder middelen toe te kennen. Bij een onvoorziene daling van de opbrengsten moesten Gemeenschappen en Gewesten evenveel middelen krijgen. Het was dus zeker niet de bedoeling om compensaties toe te kennen. Ook de anti-wafelijzerresolutie moet in die zin worden gezien.

De PVV-fractie heeft de geamendeerde tekst niet goedgekeurd omdat zij verder wilde gaan en zeker geen opening wilde laten voor een afwijking van dit principe. Een meerderheid in de Raad vond dat er wel een opening moest blijven voor plotse onverwachte uitgaven die niet kunnen worden voorzien. Iedereen – ook de heren Van Rompuy en De Beul – heeft toen duidelijk gezegd dat deze bedragen nooit mochten worden gebruikt voor het financieren van het personeel van de Franse Gemeenschap, bijvoorbeeld het onderwijzend personeel en de ambtenaren.

Het heeft ons verwonderd dat bij het eerste voorstel van de Franse Gemeenschap vorige week om 106 miljoen te laten financieren door gebruik te maken van artikel 10, 0 2 van de financieringswet de heer Schiltz, nationaal Minister van Begroting, zeer laks heeft gereageerd en zelfs heeft gezegd dat het een klein bedrag is, dat het geen nationaal geld is en dat dit al is overeengekomen enkele maanden terug. Als het hier over nationaal geld gaat dan kan ik niets meer van de werking van de financieringswet. Dat is in elk geval in tegenspraak met wat alle CVP-verantwoordelijken daar tot dusver hebben over gezegd.

Wat ons nog meer heeft verwonderd is dat de heer Gabriels gisteren een communiqué heeft uitgegeven waarbij hij zich volledig schaaft achter de eisen van PS-Voorzitter Spitaels en van PSC-voorzitter Deprez en daarbij vraagt om tot een volledige ristornering van het kijk- en luistergeld over te gaan. Dat bericht kan u lezen

Denys

in Het Laatste Nieuws, mijnheer De Beul. De heer Gabriëls gaat hiermee volledig in tegen de unanieme Vlaamse eis om een einde te stellen aan de compensatiepolitiek.

Dat is voor mij des te meer onbegrijpelijk omdat op dezelfde dag de heer Gabriëls een campagne heeft gelanceerd onder de slogan Vlaanderen bestaat. Merkwaardig is dat op de affiche de leeuw werd vervangen door een welp. Dat beestje wordt bovendien nog vermoord door de tekst en uitleg die de heer Gabriëls aan de campagne geeft. Hij haalt twee voorbeelden aan, namelijk de schulden van Luik en deze in verband met het Frans onderwijspersoneel. Ik weet niet of dit het toppunt van cynisme of onwetendheid is maar het gaat hier net om twee voorbeelden uit de wafelijzerpolitiek. Iedereen weet dat de Luikse afrekening werd afgekocht voor een bedrag van 70 miljard. Nu stelt hij zelf voor de Franse onderwijslasten te compenseren via het nieuwe wafelijzer van een verhoogde uitkering van het kijk- en luistergeld.

Geachte collega's, ik wil iedereen die een beetje de problematiek kent waarschuwen. Ik wil ook vragen dat wat wij hebben beslist aan de hand van onze anti-wafelijzerresolutie correct en consequent wordt uitgevoerd.

Daarom richt ik mij tot u, Mijnheer de Voorzitter van de Executieve. Artikel 10, § 2 bepaalt dat die beslissing slechts kan worden genomen na overleg met de Executieve. In het verleden heeft u er steeds blijk van gegeven dat u daar zelf tegen bent en dat u liever de integrale van die financieringswet handhaaft. Via overleg in het Overlegcomité heeft u de mogelijkheid om het probleem naar voren te brengen en om het veto van Vlaanderen te stellen. Wij vragen u dit zo vlug mogelijk te doen en de intenties van Vlaanderen kenbaar te maken aan de nationale Regering en aan de Franse Gemeenschap. Wanneer zal dit overleg plaatsvinden en welke stappen zult u verder ondernemen om die compensatiepolitiek onmogelijk te maken ?

Een tweede vraag houdt verband met de verklaring van Gemeenschapsminister Coens die zegt dat de Franse Gemeenschap ook bespaart op de nationale kap door de RSZ-bijdragen voor het onderwijzend personeel niet te betalen. Is dat juist ? Op welke wijze zal u dat in het Overlegcomité ter sprake brengen ?

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, wij vinden deze discussie van enorm belang, zowel principieel en voor de toekomst zeker ook budgettair. Wij waren gelukkig toen wij in de Vlaamse Raad een Vlaams front kregen tegen deze compensatiepolitiek. Het zou een nederlaag zijn voor Vlaanderen indien wij hiervan zouden afstappen. Daarom zien wij met grote belangstelling uit naar het antwoord van de Voorzitter van de Executieve om te weten op welke wijze het officiële Vlaanderen hiertegen zou reageren.

De Voorzitter : De heer E. Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, omdat de heer Denys mij heeft geciteerd wens ik enkele bedenkingen te maken bij de interpellatie.

Het verheugt mij, collega Denys, dat u nu een grote verdediger bent geworden van de financieringswet. Tijdens de besprekingen in de Kamercommissie hebt u het altijd gehad over de financiering van de Waalse behoeften, het Waalse pot-verteren. U hebt altijd gezegd dat de Walen krijgen wat ze eigenlijk nodig hebben en dat door het systeem de Vlamingen een bonus krijgen, wat eigenlijk gebaseerd is op het Waalse pot-verteren.

Wij hebben altijd gezegd dat de financieringswet een zeer strak keurslijf was en dat het helemaal niet zo was dat dit op termijn zou leiden tot een ontsporing van de publieke financiën.

Ik heb nogmaals het verslag van de Kamercommissie nagekeken. Ik heb toen een studie geciteerd van de Studiedienst van Financien, die voor-

spelde dat de Franstalige Gemeenschap in de komende tien jaar het geweldig moeilijk zou hebben. De officiële studiedienst van het Ministerie van Financiën voorspelde dat in 2000 de schuldenberg van de Franstalige Gemeenschap zou oplopen tot 287,5 ten honderd van haar middelen, waarbij in haar begroting 14 ten honderd moet worden vastgelegd voor het afbetalen van de rentelasten. **(Onderbreking van de heer Denys)** Dit geldt voor de Franstalige Gemeenschap. Voor het Waalse Gewest zijn er gelijkwaardige prognoses. Volgens diezelfde cijfers zou de schuldenberg 280 ten honderd van de middelen bedragen. Het is dus helemaal niet zo dat de financieringswet zomaar een wet is waarbij de Waalse behoeften zouden worden gefinancierd. Wat er na anderhalf jaar werking in Franstalig België gebeurt - dat moet ons niet verheugen - wijst erop dat die financieringswet inderdaad een strak keurslijf is, zeker voor de Gemeenschappen, omdat de middelen in de toekomst slechts zullen toenemen met de inflatie, gecorrigeerd door de denataliteit.

Enkele maanden geleden hebben wij de motie goedgekeurd waarbij volgens artikel 10, paragraaf 2 in de Ministerraad tot bijkomende ristornering voor de Gemeenschappen kan worden beslist. Wij aanvaardden enkel dat dit gebeurt om conjuncturele redenen, tenzij door een niet te voorziene evolutie een overgedragen bevoegdheid plots in alle Gemeenschappen en Gewesten bijzonder expansief blijkt te zijn. Het is dus geen eenzijdige operatie waarbij ter oplossing van het probleem van één Gemeenschap heel het mechanisme in werking zou treden.

Wij hebben er zo zwaar aan getild omdat het gaat over een potentie. Het gaat over vijf miljard kijk- en luistergeld die nog kan worden geristorneerd. Er zijn nog 24 miljard voor de verkeersbelasting en 34 miljard voor de registratierechten. Indien op de centrale Regering druk zou worden uitgeoefend om artikel 10, paragraaf 2 toe te passen en indien deze drie potten tesamen zouden worden gebruikt is er een reservoir van 60 miljard. Het is een principieel zeer belangrijke zaak.

Van Rompuy

De CVP heeft reeds herhaaldelijk gezegd dat het niet gaat over die 50 of 70 miljoen die eventueel zou worden geristorneerd. Het gaat echter om het principe dat als in de toekomst dat reservoir zou worden aangeboord, men een gat slaat in de financiële verantwoordelijkheid van de Gemeenschappen en de Gewesten. Op die manier zou heel het systeem op de helling komen te staan. In deze context wordt de discussie gevoerd.

De Voorzitter van de Executieve heeft reeds herhaaldelijk verklaard dat Vlaanderen in deze zaak geen vragende partij is. Ik heb trouwens in de pers gelezen dat de nationale Minister van Begroting heeft gezegd dat de ristornering van 2 miljard kijk- en luistergeld ook voor hen niet bespreekbaar is.

De resolutie waarover wij hebben gestemd, werd unaniem goedgekeurd omdat het gaat over een fundamentele zaak. Het gaat over de financiële verantwoordelijkheid van de Gemeenschappen en de Gewesten. Het gaat over een probleem dat in de toekomst heel onze publieke financiën zou kunnen bezwaren. De resolutie die wij hebben aangenomen is glashelder en wij vertrouwen de voorzitter van de Executieve die in het verleden herhaaldelijk heeft verklaard dat Vlaanderen geen vragende partij is.

Wij mogen niet in de val trappen die sommigen vooropstellen. Het geld dat we naar Gemeenschappen en Gewesten zouden overhevelen, zouden ook wij kunnen gebruiken, maar op langere termijn kan dit in de centrale schatkist een gat veroorzaken dat voor 60 ten honderd door Vlaanderen moet worden opgevuld. Het zou voor Vlaanderen dus geen gunstige operatie zijn. Meer geld voor Gemeenschappen en Gewesten betekent niet noodzakelijk een beter federalisme. Federalisme is ook financiële verantwoordelijkheid en in deze context moet de discussie worden gevoerd.

Collega Denys, ik herhaal : de discussie die wij vandaag voeren bewijst dat de financieringswet een zeer strak

keurslijf is en wij helemaal niet aan Waals consumptiefederalisme doen. Integendeel, na anderhalf jaar beseffen de Walen dat de financieringswet gespaard gaat met grote financiële verantwoordelijkheid. (*Applaus bij de CVP*)

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Denys interpelleert mij over een belangrijke aangelegenheid, maar toch bestaat er geen enkele reden om die zaak hier opnieuw te bespreken.

Ik zal u uitleggen waarom. Nog niet zolang geleden, namelijk op 7 februari 1990, heeft de Vlaamse Raad unaniem een resolutie over deze problematiek goedgekeurd en aan de Vlaamse Regering gezonden. Wat ons betreft is er sindsdien niets veranderd.

Toch zal ik op de grond van de zaak ingaan in twee punten. Ten eerste, hoe werkt het mechanisme exact, want ik stel vast dat daarover heel wat onduidelijkheid bestaat. Ten tweede, wat zal de houding van de Vlaamse Regering zijn in de besprekingen van het Overlegcomité ? Ik zal tussendoor ook even ingaan op wat ik beschouw als een intermezzo.

Allereerst is er het mechanisme van de ristornering zelf. Artikel 10 van de financieringswet van 16 januari 1989 bepaalt dat van het kijk- en luistergeld voor 1990 en de daaropvolgende begrotingsjaren ten minste hetzelfde percentage als in 1989 aan Gemeenschappen en Gewesten wordt overgemaakt. Het is niet onbelangrijk dit even aan te halen. Dit standpunt, namelijk dat het percentage van de ristornering ten minste gelijk moet zijn aan het bestaande percentage, werd in 1985 door de toenmalige Minister van Begroting betwist. Hij beweerde dat van jaar tot jaar het bedrag van het jaar voordien moest worden geristorneerd, met andere woorden men zou geen rekening houden met de groei van de opbrengst van de te ristorneren belastingen. Wij hebben dit onmiddellijk aangevochten in het Overlegcomité,

dat de Vlaamse thesis heeft bevestigd.

Dit betekent dat het ristorneringspercentage in de toekomst niet kan worden verminderd. Sinds 1988 bedraagt het ristorneringspercentage 71,91 ten honderd van de netto-opbrengst van het kijk- en luistergeld.

Dat gaat dus als pakket naar de twee grote Gemeenschappen. Er is een heel kleine franje ingeschreven voor de Duitse Gemeenschap. De verdeelsleutel tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap is de volgende. Er is enerzijds de opbrengst van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen en Wallonië en anderzijds het deel van Brussel – waarover lange tijd discussie heeft bestaan – waarvan 80 ten honderd gaat naar de Franstaligen en 20 ten honderd naar de Nederlandstaligen. Het verjongt mij altijd eraan te herinneren dat wij op 25 november 1986, de nacht van het Catharina-akkoord, zes tot zeven uur vastgezetten hebben op deze 80/20 verhouding. Ik heb mij uiteindelijk hiermee akkoord verklaard, wat als een grote Vlaamse nederlaag werd beschouwd. Wij kunnen nu alleen maar vaststellen, nadat deze berekeningswijze opgenomen is in de financieringswet, dat dit de beste formule is.

De Vlaamse Gemeenschap krijgt momenteel 63,82 ten honderd, dus bijna tweederde en 35,41 ten honderd gaat naar de Franse Gemeenschap. Om welke bedragen gaat het nu ? Men raamt de opbrengst van 71,91 ten honderd van het kijk- en luistergeld voor 1990 – en ik neem de cijfers van de begrotingscontrole van de nationale Regering op 14,170 miljard – afgeleid van het nationaal bedrag, zijnde 19,7 miljard. Verdeeld over de twee Gemeenschappen geeft dit 9,044 miljard voor de Vlaamse Gemeenschap, 5,044 miljard voor de Franse Gemeenschap en 81 miljoen voor de Duitse Gemeenschap. Het zijn trouwens deze cijfers die in ons bijblad zijn opgenomen.

Dat is dus het mechanisme. Welke consequenties zijn hieraan verbonden ? Men kan het ristorneringspercentage wijzigen om het ristorneringspercentage te veranderen, respectie-

Geens

lijk in te voeren. Voor de verkeersbelasting moet men alsnog een ristorningspercentage invoeren. Daarvoor is geen wijziging van de bijzondere wet nodig. Het mechanisme is dat dit percentage wordt vastgesteld bij koninklijk besluit getroffen in Ministeraad..

De heer A. Denys : Na overleg !

Minister C. Geens : ..na overleg met de i;ecutieve. Ik kom daar straks nog op terug.

En dan kom ik bij het intermezzo. Voor dit intermezzo hebt u reeds alle elementen aangehaald. Dat is de kakofonie die ik hoor langs Franstalige zijde. Daarover wordt gesproken door de nationale Ministers, de Gewestministers en de Gemeenschapsministers, de enigen die ter zake beslissingen moeten nemen in het kader van hun budget. Daarnaast zijn er nog alle mogelijke verklaringen van partijvoorzitters. U hebt zelfs verklaringen van Vlaamse nationale Ministers geciteerd. Wij hebben in deze aangelegenheid niets verklaard en ik leg u straks uit waarom. Ik noem dit een slecht scenario.

De netto-opbrengst van het kijk- en luistergeld voor 1989 bedraagt 20 miljard 200 miljoen. Daarvan gaat circa 28 ten honderd naar de nationale schatkist en ongeveer 72 ten honderd naar de Gemeenschappen. Van een bijkomende opbrengst van 1 ten honderd – dit is 200 miljoen frank – gaat dus 56 miljoen naar de nationale schatkist en 144 miljoen naar de Gemeenschappen. Er gaar ongeveer 95 miljoen naar de Vlaamse Gemeenschap en ongeveer 50 miljoen naar de Franse Gemeenschap. In vergelijking met het probleem dat hier werd aangehaald zijn dit peanuts. Hetgeen daarover wordt verteld geeft aanleiding tot de grootst mogelijke verwarring.

Na overleg met de Gemeenschappen zal de Ministerraad dus een beslissing nemen. Dit probleem is reeds besproken op het Overlegcomité. Op vraag van de Voorzitter van de Franse Executieve, de heer Féaux, werd dit probleem reeds verscheidene ke-

ren op de agenda van het Overlegcomité geplaatst. De Regering heeft daarover echter geen beslissing genomen. De Eerste Minister zei dat over de vraag van de Franse Gemeenschap een beslissing zal worden genomen bij het opstellen van de begroting 1991.

Wanneer ik de woorden van de Eerste Minister goed interpreteer, is er geen enkele toezegging gedaan. Bij de voorbereiding van de intersectoriële overeenkomst van het overheidspersoneel werd gezegd dat een probleem is gesteld voor de Franse Gemeenschap. De Franse Gemeenschap heeft het intersectorieel akkoord echter mede ondertekend en is dus juridisch verplicht het uit te voeren. Het intersectorieel akkoord werd ondertekend door de nationale Regering, de Franse en de Vlaamse Executieve.

Mijnheer Denys, u zegt terloops dat een pot – dat is de terminologie van de heer Verhofstadt – van 60 miljard nog moet worden geristorneerd. Zonder wijziging van de financieringswet kunnen worden geristorneerd, het saldo van het kijk- en luistergeld, zijnde 28 ten honderd, het saldo van de registratierechten die reeds voor een groot gedeelte zijn geristorneerd en de totaliteit van de verkeersbelasting. Die bedragen kunnen respectievelijk naar de Gemeenschappen en Gewesten worden overgedragen zonder wijziging, gewoon door toepassing van de wet. Bijgevolg is het niet onbelangrijk te weten wat er wordt beslist. Ons standpunt is al lang bekend.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik zou uw standpunt exact willen kennen. Is u, zoals collega Van Rompuy heeft gezegd, geen vragende partij of is u er strikt tegen. Er is een groot verschil tussen geen vragende partij zijn en duidelijk zeggen dat wij er tegen zijn, wat de inhoud is van de anti-wa-felijzerpolitiek.

Kan u ons dus het standpunt meedelen dat u zal naar voren brengen ter gelegenheid van het Overlegcomité. Is het misschien zo dat de Regering daarover niet kan beslissen en kan

verwijzen naar vroegere Overlegcomité's ? Mijn vraag is dus tweërlei. Wat is uw standpunt geweest en wat zal het zijn ? Heeft u de zekerheid dat die materie nog op een Overlegcomité zal worden behandeld ? U zegt immers zelf dat u het niet aan de orde zal brengen. Zou het dus niet kunnen dat de nationale Regering ter gelegenheid van de begroting een koninklijk besluit uitvaardigt verwijzend naar vroegere overlegcomité's ?

Minister G. Geens : Mijnheer Denys, u hoeft niet zo zenuwachtig te doen.

De heer A. Denys : Ik ben niet zenuwachtig, ik wens alleen duidelijkheid.

Minister G. Geens : Ik zal u mijn standpunt en dat van de Vlaamse Regering meedelen. Wij hebben van de Vlaamse Raad een duidelijke opdracht gekregen in verband met de bespreking betreffende dit onderwerp met de nationale Regering. Ik laat in het midden of die bespreking in dan wel buiten het Overlegcomité dient plaats te hebben. Het overleg over de begrotingen gebeurt vooralsnog, behoudens grote uitzonderingen, niet in het Overlegcomité.

In een resolutie van 7 februari bepaalt de Vlaamse Raad het volgende : „Het gedeelte dat toegewezen wordt kan niet worden verhoogd. Dus kan er alleen sprake zijn van een verhoging indien er : ten eerste, een evenredige opdracht van bevoegdheid is ; ten tweede, een evenredige conjuncturele daling is in de opbrengst van de belastingen bedoeld in artikel 10 van de financieringswet, de zogenaamde kleinere belastingen, kijk- en luistergeld, registratierecht en verkeersbelasting inbegrepen en ten derde, tenzij een overgedragen bevoegdheid door een niet voorziene evolutie plots in alle Gemeenschappen en Gewesten bijzonder expansief blijkt te zijn”.

Dit is een uitstekende tekst die in de goede zin moet worden begrepen. Op het ogenblik is niet één van deze drie voorwaarden vervuld, dat is manifest.

In de onderwijssector is trouwens de financieringswet toegepast. Ook is

Geens

rekening gehouden met de denaturaliteit die wordt verrekend in het bedrag dat voor de onderwijsuitgaven wordt overgedragen aan de Gemeenschappen, niet via het kijk- en luistergeld maar via het mechanisme van de belasting op de toegevoegde waarde.

De resolutie die we van de Vlaamse Raad hebben ontvangen, leggen wij niet zomaar naast ons neer. (**Onderbreking door de heer Denys**)

De financieringswet werd anderhalf jaar geleden van kracht. Wanneer een klein briesje opsteekt – ik spreek nog niet over een storm en nog minder over het noodweer dat wij dit jaar hebben gekend – probeert men langs verschillende zijden onrust te zaaien. Wie heeft geëist dat de financieringswet van 16 januari 1989 met een bijzondere meerderheid zou worden goedgekeurd en dienvolgens ook alleen maar met een bijzonder meerderheid kan worden gewijzigd? Dit is en blijft het Vlaamse standpunt waarvan wij niet zullen afwijken.

Wij kunnen een groot aantal Vlaamse problemen in verband met de uitgeoefende bevoegdheden oplossen indien wij van de nationale staat meer geld ontvangen en claimen. Een gedeelte van de belastingopbrengst en een gedeelte van wat de nationale staat uitgeeft, wordt ook door ons gefinancierd. De Vlaamse belastingbetaler betaalt niet alleen voor de Vlaamse Gemeenschap, hoewel hij dit nog niet beseft, maar betaalt ook voor wat de nationale politieke overheid beslist en uitgeeft. Daar zijn wij ook de belangrijkste betaler. Het verslechteren van de toestand van de nationale schatkist, zodat het voor de Vlaamse Gemeenschap gemakkelijker zou worden, is niet de juiste oplossing. Het is misschien gemakkelijk in de verschillende assemblees, maar voor de belastingbetaler of voor het algemeen evenwicht in dit land is dit geen goede oplossing, integendeel.

Het uitoefenen van de eigen autonomie veronderstelt ook een eigen verantwoordelijkheid in verband met de uitgaven en in verband met het bij-

eenbrengen van middelen. Dit moet ons ertoe nopen de budgettaire orthodoxie toe te passen. Wij kunnen dit probleem niet oplossen door het verschuiven ervan naar de nationale overheid. Ik neem aan dat zowel de Franse Gemeenschap, als het Waalse Gewest alsook de nationale staat hiermee eens zijn. Het is ondenkbaar dat de nationale staat een aantal budgettaire problemen zou oplossen door ze door te schuiven naar de Gemeenschappen en de Gewesten, weze het in het kader van een regeling bij het opstellen van de begrotingen.

Om iets te wijzigen aan de bevoegdheden of aan de financieringswet is er steeds een dubbele meerderheid nodig. Dat systeem wordt inderdaad, en gelukkig maar, op de proef gesteld maar het bewijst dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Wij zullen dat in elk geval doen. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik zal niet ingaan op de uitdaging van collega Van Rompuy om hier uit te leggen waarom wij tegen de financieringswet waren gekant. Dit onderwerp is niet aan de orde en ik ga daar ook niet op in. Toch wil ik doen opmerken dat de problemen langs Franstalige zijde vooral het gevolg zijn van het feit dat de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest niet willen fusioneren. Die financieringswet, met onder meer artikel 10 paragraaf 2, kan, indien wij niet oppassen, een lek betekenen van 60 miljard, dat blijkt nu duidelijk.

Mijnheer de Voorzitter, dit debat beangstigt mij om verschillende redenen.

Vooreerst beangstigt het mij dat wij in dit belangrijke debat niet de stem van de SP noch deze van de VU hebben gehoord.

Minister G. Geens : Ik heb niet als CVP-er gesproken maar wel als Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

De heer A. Denys : Ik richt mij niet

tot u maar tot de collega's van de SP en de VU. Hun stem heb ik dus niet gehoord. Om het standpunt van de CVP, vertolkt bij monde van de heer Van Rompuy, te begrijpen, moet men een goed verstaander zijn. Diegenen die de materie goed kennen, weten dat hij vandaag iets totaal anders heeft gezegd dan in de maand februari. Hij heeft vandaag niet gesproken over het kleinste bedrag van 106 miljoen. Enkele maanden geleden verklaarde hij dat het niet ging om 100 miljoen of 4 miljard, maar om het principe. Dat hebt u vandaag niet zo duidelijk gezegd.

Inderdaad, collega's, het gaat niet over het kleine bedrag maar over het principe. Precies omwille van dat kleine bedrag – in februari had u gelijk – precies het feit dat men die extra inspanning niet wil leveren betekent dat men, langs Franstalige zijde, de bedoeling heeft om via dat kleine bedrag dit principe te lichten

Mijnheer de Minister, uw antwoord is een typisch voorbeeld van het verschil tussen woord en daad in de politiek. Mondeling hebt u hier de goede principes beleden en hebt u zich aangesloten bij de zogenaamde anti-wafelijzerresolutie, maar als wij daden vragen, als wij vragen dat u, als onze officiële vertegenwoordiger in het Overlegcomité ook daden zou stellen, dan blijft u in het vage.

Ik herhaal mijn vraag. Zegt u, zoals collega Van Rompuy het stelde : wij zijn geen vragende partij, zodat het daarbij blijft? Of zegt u daarentegen dat u offensief zal uitvoeren wat wij hebben gevraagd. meer bepaald dat u in het Overlegcomité zal zeggen dat Vlaanderen niet wil dat artikel 10, paragraaf 2, toepast voor wat werd gevraagd. Dat is wat wij van uwenwege vragen.

U stelde zoëven dat dit probleem reeds een paar keer aan de orde was in het Overlegcomité. Ter zake hebt u blijkbaar geen standpunt ingenomen, maar alleen gezegd dat u geen vragende partij bent. Welnu, het is onze vrees dat de nationale Regering naar die gesprekken zou verwijzen om tijdens de begrotingsopmaak een beslissing te nemen, bijvoorbeeld door een koninklijk besluit te treffen om bedoeld artikel 10, paragraaf 2 toepasselijk te maken.

Denys

Mijnheer de Minister, ik vraag u uitdrukkelijk dat u bij het Overlegcomité zou zeggen wat wij hier allen in Vlaanderen wensen en zou herhalen wat u hier mondeling hebt gezegd. Wij vragen daden.

Collega's, omdat wij meer onzekerheid en onduidelijkheid hebben gekregen door het antwoord van de Minister, dienen wij een motie van aanbeveling in die uitdrukkelijk vraagt dat de Minister het probleem op het Overlegcomité zou aankaarten, verwijzend naar de anti-wafelijzermotie die hier in de Vlaamse Raad werd goedgekeurd.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, twee bemerkingen bij wijze van repliek op wat de heer Denys heeft gezegd in verband met mijn houding in het overlegcomité.

Dit punt is herhaaldelijk door de Franse Gemeenschap aangekaart. Er moest geen beslissing worden genomen, want het punt werd niet behandeld. Het wordt behandeld bij besluit van de Regering, volgens de gekende procedure. Het staat nu niet aan de agenda. Bijgevolg is er ook geen enkele toezegging gedaan door wie dan ook.

Vervolgens zal ik noch mijzelf noch het Overlegcomité verlagen door het Overlegcomité te vatten.. .

De heer A. Denys : U vindt dus de resolutie ingediend in de Vlaamse Raad van een laag niveau ? (*Protest van Minister G. Geens*)

Wij vragen dat u concreet gestalte geeft aan een resolutie bij meerderheid goedgekeurd in de Vlaamse Raad. Daarover gaat het.

Minister G. Geens : Ik heb reeds gezegd, mijnheer Denys, dat u deze namiddag zeer zenuwachtig bent.

Sta mij toe mijn zin te voltooien.

Ik zal noch mijzelf noch het Overlegcomité verlagen door er steeds opnieuw punten aanhangig te maken die steunen op uitlatingen van partij-

leiders of van wie dan ook. Het Overlegcomité wordt gevat wanneer het gaat om beslissingen of intenties van beslissingen die kunnen worden genomen door politieke organen. Met alle respect voor de partijleiders, maar zij beslissen in deze zaak niet.

Er werd door de Regering geen beslissing genomen, evenmin als door de Franse Gemeenschap. Ik ben in ieder geval geen kandidaat om, naargelang van wat er in de kranten verschijnt, om de haverklap punten bij het Overlegcomité aanhangig te maken.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWBRP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie - 306 (19894990) - Nrs. 1 tot 12

Verzoek tot verwijzing naar Commissie

De Voorzitter : Aan de orde is nu de tweede lezing van artikelen 2 en 3 van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ingevolge artikel 64, 2° van het Reglement vraag ik dat de tweede lezing van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen, in de Commissie voor de Media zou worden gehouden. Ik heb hiervoor twee redenen.

In de eerste plaats is er een verzoek vanwege de vertegenwoordiger van VTM om in de Commissie te worden gehoord. Tot hiertoe heeft de Voorzitter van de Commissie aan dit verzoek nog geen vervolg gegeven, wat vrij uitzonderlijk is. Inderdaad, in de Commissie voor de Media bestaat de goede traditie dat iedere persoon of instelling die met de media te maken heeft in de Commissie kan worden gehoord. Tot dusver is één instelling van deze gewoonte verstoken gebleven, met name de Vlaamse commerciële televisie. De heer Neels heeft uitdrukkelijk gevraagd te worden gehoord in verband met meerdere bepalingen van dit nieuw decreet, onder meer inzake het amendement houdende wijziging van de benaming van de BRT, dat nu wordt BRT, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en ook in verband met de aankondigingsspots.

Een tweede reden houdt verband met wat ik tot mijn grote verrassing deze middag op de radio heb gehoord en waarbij de grote krachtlijnen werden medegedeeld van een nieuw BRT- decreet, dat door sommige partijen van de meerderheid wordt ingediend, nameijk de SP en de CVP. Deze krachtlijnen zijn, naar mijn oordeel, geïnspireerd door de syndicale vleugel van de Raad van Bestuur. Het is meer een voorstel-Frans Janssens in plaats van een voorstel-Chevalier-Van Rompuy.

Mijnheer de Voorzitter, wat mij in de eerste plaats bekommerd is dat wat nu gebeurt niet ernstig is.

Denys

In de Commissie voor de Media was er een verzoek van de meerderheidspartijen om alles wat te maken had met de BRT, openbare radio en omroep en commerciële radio en omroep globaal te behandelen. Dit verzoek werd echter afgewezen. Nu heeft men een stukje uit het plan gelicht en ondergebracht in een minidecreet. Het blijkt dat degenen die destijds het verzoek hebben afgewezen, nu zelf uitpakken met een nieuw voorstel van decreet waarbij toch een globale behandeling wordt voorgesteld. Inderdaad, naar wat ik deze middag op de radio heb gehoord inzake de krachtlijnen, gaat het om vele zaken die in het minidecreet zijn vermeld, onder meer de financiering van de BRT, sponsoring, handelsreclame.

Mijnheer de Voorzitter, ik doe een beroep op u, rekening houdend met uw grote bekommernis om in deze Raad ernstig werk te leveren. Het is niet ernstig indien wij hier nu zouden overgaan tot de bespreking en eventueel de goedkeuring van een minidecreet dat binnen een paar maanden volledig kan voorbij zijn gestreefd door een voorstel van decreet dat vandaag door een gedeelte van de meerderheid wordt ingediend.

Om deze twee redenen vraag ik u, mijnheer de Voorzitter, dat de tweede lezing van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp van decreet in de Commissie voor de Media zou worden gehouden, met de bedoeling de twee bovenvermelde aspecten te analyseren en te behandelen. **Applaus bij de leden van de PVV)**

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, tijdens onze bijeenkomst van de Commissie voor de Media werd mij gevraagd collega Chevalier te verontschuldigen en het standpunt van een aantal andere leden van de Commissie naar voren te brengen. Mijnheer Denys, u was daar trouwens samen met de heer De Beul aanwezig, evenals een lid van de belangrijkste fracties. Er werd zeer duidelijk gezegd

dat ook de BRT niet werd gehoord naar aanleiding van het ontwerp van decreet, waarover wij ons morgennamiddag moeten uitspreken. Dit decreet betreft de financiering, wat wij als een ontwerp van de Regering hebben behandeld. Niemand van de BRT – en de Minister kan dat getuigen – werd ter zake gehoord. De Raad van de BRT heeft evenwel zijn visie gegeven over het statuut. Er werd niet over concrete teksten gesproken. De vraag van VTM hebben wij schriftelijk ontvangen en VTM zal natuurlijk worden gehoord wanneer wij het statuut van de BRT bespreken.

In het ontwerp dat op het ogenblik wordt gedrukt – ik weet niet hoe het komt dat de pers daarvan op de hoogte is – wordt bepaald dat de financiering van de BRT, behandeld in het decreet waarvan het verslag door collega Bartholomeeussen werd opgesteld, in het definitieve decreet werd opgenomen. Er is geen enkel verschil tussen het decreet dat zal worden ingediend en het decreet waarvoor u thans vraagt het naar de Commissie te verwijzen. Ik zeg u duidelijk dat er niets aan veranderd is. Er is dus geen enkele reden – daarover zijn wij het in de Commissie voor de Media eens geworden, althans de CVP- en SP-leden, die da'ar aanwezig waren – dit decreet naar de Commissie te verwijzen, omdat VTM niet werd gehoord.

Nu de stemming eigenlijk reeds bezig is – aangezien wij tot de artikelsgewijze bespreking gekomen zijn – zou het een procédé zijn zonder voorgaande, zodanig dat wij nu in de Commissie de aankondigingsspotspots zouden moeten behandelen. In zijn brief, gericht tot de heer Neels, die met ons de aankondigingsspotspots wil bespreken, zegt de Minister : „Zoals ik in de Vlaamse Executieve verklaard heb, heb ik geen reden om op te treden tegen de BRT, na goedkeuring van het minidecreet, wanneer de BRT zoals nu, dergelijke aankondigingsspotspots met logovermelding van privaatrechterlijke sponsors brengt”. Hij verwijst naar het verslag van de heer Bartholomeeussen en aldus zijn voor hem de zaken geregeld. U is het daarmee niet eens, maar ter zake is geen discussie meer mogelijk.

Collega Denys, ik zie werkelijk niet in waarom u dat nog naar de Commissie wil verwijzen, terwijl de Minister zelf, die met de grond van de zaak blijkbaar niet akkoord gaat, zegt dat het decreet zeer duidelijk is. U heeft dus geen enkele reden deze verwijzing naar de Commissie te vragen, tenzij u de zaak wil vertragen maar in dat geval noem ik u „André Van Elewyck” en denk ik dat u zijn rol in het kabeldecreet wil overnemen, wat ik ten eerste zou betreuren. Naar mijn mening is er geen enkele reden dit ontwerp van decreet opnieuw naar de Commissie te verwijzen.

De Voorzitter : Geachte collega's, ter vervollediging van de gegevens kan ik u meedelen dat ik een nieuwe brief van VTM, samen met een cassette, in verband met de publicitaire spots, heb ontvangen. Ik heb die aan de bevoegde Commissie overgemaakt.

Collega's, het desbetreffende artikel van ons Reglement is volgens mij vrij duidelijk. Een tweede lezing grijpt plaats ofwel in Commissie, ofwel in openbare vergadering. Tijdens de vorige -openbare vergadering beslisten wij, op vraag van de heer Denys, een tweede lezing te houden van de artikelen 2 en 3, tijdens de volgende openbare vergadering. Ik interpreteer de bepaling dat het onmogelijk is op het ogenblik dat een tweede lezing plaatsvindt, een tweede lezing te vragen in de Commissie.

Mijnheer Denys, ik stel vast dat ter zake een dubbele interpretatie mogelijk is. U gaat ervan uit dat op het ogenblik en in dit stadium van de besprekingen én nadat een tweede lezing in openbare vergadering werd beslist er toch nog een tweede lezing kan plaatsvinden in de Commissie. Men kan er echter van uitgaan dat eenmaal een tweede lezing is aanvaard, hetzij in Commissie hetzij in openbare vergadering, de eerste mogelijkheid sowieso is uitgesloten. Ik stel voor morgen de Raad te raadplegen over deze interpretatiemogelijkheden.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik wil geen misbruik maken van de situatie om thans een

Denys

stemming uit te lokken. De heer „André Van Elewyck” zou dat wel doen. Ik heb het Reglement er nogmaals goed op nagekeken. Over een tweede lezing wordt in openbare vergadering of in Commissie beslist bij zitten en opstaan. Dit wordt duidelijk bepaald door de laatste zin van artikel 2 : „Over dergelijke beslissing wordt bij zitten en opstaan gestemd.” Dit is niet gebeurd. Ik wil er evenwel niet verder over vitten en ik ben het eens met uw voorstel.

Mijnheer de Voorzitter, iedereen werd reeds uitgenodigd door de Commissie. Herhaaldelijk werd ook de BRT uitgenodigd om haar ideeën in verband met de financiering naar voren te brengen. Ik wil hier niet optreden als de woordvoerder van VTM. Ik ben enkel van mening dat iedereen het recht heeft te worden gehoord.

De heer Van Rompuy beweert dat er niets werd gewijzigd aan het minidecreet en dat het dus integraal wordt overgenomen. Wel, indien dat juist is, waarom moet er dan worden overgestemd, daar waar het straks toch globaal wordt behandeld ? Ik hoorde vanmiddag over de radio duidelijk spreken over financiering op basis van een meerjarenplanning of -programma. Dat is totaal wat anders dan wat er in het minidecreet staat. Er werden dus wel andere voorstellen geformuleerd. Mijnheer Van Rompuy, ofwel zijn deze beweringen juist ofwel zijn ze onjuist. Zijn ze wel juist dan heeft men ter zake ook te maken met grote verschillen. Om die reden herhaal ik mijn verzoek dit onderwerp opnieuw grondig te bespreken in de Commissie.

De Voorzitter : Collega's, morgen zullen wij stemmen over de ontvankelijkheid van het voorstel van de heer Denys, strekkende tot de verwijzing naar de Commissie.

Is iedereen het daarmee eens ? (*Instemming*)

Tweede lezing

„Artikel 2

In het opschrift, in artikel 1, § 1 en

in artikel 18, § 2 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, worden de woorden „Nederlandse Uitzendingen,” vervangen door de woorden „Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, .”

Op dit artikel is er opnieuw een amendement van de heren Denys en De Beul dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

Artikel 2

In het opschrift, in artikel 1, § 1 en in artikel 18, § 2 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, worden de woorden „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” vervangen door de woorden „Vlaamse Radio en Televisie-omroep” .

Mijnheer De Beul, ook hier heb ik het gevoel dat wij ons op de rand van de onontvankelijkheid bevinden.

Ter zake bepaalt ons Reglement : “Bij tweede lezing wordt artikelsgewijs beraadslaagd en gestemd over de verworpen artikelen of aangenomen amendementen en de uit die verwerping of aanneming voortvloeiende nieuwe amendementen die tot doel hebben de tekst naar vorm en onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren, met uitsluiting van alle andere nieuwe amendementen, .”

Het door u ingediende amendement is niet nieuw en werd reeds verworpen. Ik geef toe dat ons Reglement niet erg duidelijk is. Duidelijker ware geweest indien de laatste zin als volgt luidde : “Met uitsluiting van alle andere amendementen, .”

De heer De Beul heeft een oud amendement ingediend. Ik meen dat een tweede lezing vooral tot doel heeft een periode van bezinning tot stand te brengen.

Ik stel voor dat wij morgen stemmen over het amendement ingediend door de heer De Beul en het Reglement in die zin interpreteren dat oude

amendementen opnieuw ter sprake kunnen worden gebracht.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, het kan moeilijk anders dan dat men amendementen die bij het artikel hebben gespeeld, opnieuw kan indienen. Alleen alle nieuwe amendementen worden uitgesloten. Zo niet zou een tweede lezing vrijwel zinloos zijn.

In de tekst van het Reglement zou er ergens “en/of.” moeten worden ingevoegd. Daarmee zou de zaak duidelijker worden. Er zou ook duidelijker kunnen worden gestipuleerd dat reeds bestaande amendementen ook in aanmerking komen voor een tweede lezing.

De toestand is als volgt. Er is een amendement aanvaard en er werd een ander amendement ingediend. Opdat een tweede lezing zin zou hebben, moet een niet aangenomen amendement terug ter sprake kunnen komen. Dit laatste amendement en het aangenomen amendement moeten kunnen spelen alsook de originele tekst van het artikel, want de mogelijkheid om de originele tekst volledig te herstellen moet blijven.

De Voorzitter : Is de Raad het ermee eens dat morgen opnieuw kan worden gestemd over een ingediend, verworpen en opnieuw ingediend amendement, wat vanzelfsprekend alleen geldt bij een tweede lezing ?

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Voorzitter, dit is een procedure die zelfs in Commissie niet mogelijk is. Ik ben benieuwd of ik een amendement in de Commissie opnieuw zou mogen indienen dat reeds werd verworpen.

De Voorzitter : Mijnheer Seeuws, indien de interpretatie van de heer De Beul niet wordt aanvaard, dan heeft een tweede lezing geen andere zin dan louter een bespreking met de bevestiging van de stemming over het artikel zelf.

De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat wij drie

De heer J. Sleenckx (SP) zag, uameus de Vlaamse socialisten, in een goed georganiseerde ophalirig vat klein chemisch afval een belarigrijke rol weggelegd voor gemeenten en iritercommunales

keer stemmen ! Dan kunnen bepaalde personen hun Vlaamse naam voor de haan kraait driemaal verloocheenen.

De Voorzitter : Morgen stemmen wij dus over de ontvankelijkheid van het voorstel van de heer Denys om de tweede lezing van het vermeld decreet opnieuw te verzenden naar de Commissie. Wij zullen ons dan ook uitspreken over het amendement ingediend door de heer De Beul.

De heer A. De Beul : Wordt de bespreking van de tweede lezing dan morgen voortgezet ?

De Voorzitter : Indien de verwijzing naar de Commissie niet wordt aanvaard, dan gaat de bespreking morgen na de stemmingen verder.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Lauwers

tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Lauwers tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters.

De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, voor mijn uiteenzetting aan te vatten, wens ik een opmerking te formuleren die eerder gericht is aan de Voorzitter van de Raad dan aan de Minister van Welzijn en Gezin. Ter voorbereiding van deze interpellatie had ik een afspraak met een rolstoelgebruiker. Ik ben tot de constatacie moeten komen dat het bijzonder moeilijk is om rolstoelgebruikers in het Parlement te ontvangen. Ik ben dan verplicht geweest om

een oneigenlijk gebruik van optische sleutels te bedenken en allerlei sluipwegell uit te vinden en dus identiteitscontroles te omzeilen. Wat de toegankelijkheid van openbare gebouwen voor gehandicapten betreft, geven wij dus nog niet het goede voorbeeld.

De gehandicaptenzorg heeft de jongste jaren een ommekeer gekend. In tegenstelling tot vroeger toen gehandicapten \\\rerden samengebracht om er beter voor te kunnen zorgen – wat hen ondanks de goede bedoelingen toch isoleerde – \\\rordt gehandicaptenzorg nu meer gericht op zelfstandigheid. Men \\\rilt de gehandicapten zoveel mogelijk de kans bieden om hun eigen leien te beredderen. Met andere \\\rorden. men streeft naar integratie in de samenleving. De huidige bevoegde Minister heeft reeds een aantal stappen ciaartoe gezet, onder meer inzake het begeleide zelfstandig wonen \\\ran mentaal gehandicapten.

Ik wil het in mijn uiteenzetting hebben over één van de voor fysisch gehandicapte bestemde nieuwe werkvormen. namelijk de ADL-clusters of het focus-wonen. ADL staat voor assistentie in het dagelijks leven. Een vijntiental woningen voor fysisch gehandicapten zijn in een \\\rwijk op een niet al te grote afstand verspreid rond een centrum \\\raarop deze gehandicapten via een oproepsysteem een beroep kunnen doen voor de dagelijkse activiteiten zoals aankleden, wassen, eten, hygiëne. toilet en verzorging. Deze woonvorm maakt een maximale zelfstandigheid voor de gehandicapten mogelijk.

Deze succesrijke woonvorm komt uit Zweden en wordt ook al toegepast in Nederland. De vier in Vlaanderen gestarte experimenten van focus-wonen lopen eind juni af. Daarnaast is er ook een OCMW-formule in Limburg die op dezelfde ivijze werkt.

Het is duidelijk dat het voordeel van deze werkvorm is dat die mensen uit hun isolement worden gehaaid en volkomen worden geïntegreerd in de wijk waarin zij wonen. Bovendien kunnen zij zelf bepalen wanneer en waarvoor zij behoefte hebben, terwijl in andere formules de gehandicapte zich toch altijd op één of andere wijze aan het uurschema, de werk- en taakverdelingen van de instelling waar hij

Lauwers

verblijft moet aanpassen. Door het feit dat hij over een privé-woning beschikt kan hij wellicht tot een volwaardige integratie in een gemeenschap of een wijk komen.

Het is dus evident dat het aantal gehandicapten dat deze nieuwe werkvorm met aandacht volgt en hoopt daarvan ooit gebruik te kunnen maken van dag tot dag groeit. Men zegt dat tweehonderd tot driehonderd gehandicapten op dit ogenblik voor deze formule zijn geïnteresseerd en hopen dat deze projecten worden uitgebreid. Vandaar dat gewacht wordt op de aangekondigde reglementering die einde juni moet worden vervangen.

Intussen werd een evaluatierapport opgemaakt. Op basis daarvan wil ik zeer kort een aantal verwachtingen schetsen, er aandacht voor vragen en aan de Minister vragen in welke mate hij een aantal van die krachtlijnen haalbaar of realiseerbaar acht binnen het bestek van zijn mogelijkheden.

Een eerste punt betreft het ADL-assistentieteam. Momenteel wordt dat team, dat is samengesteld uit een aantal mensen die daarvoor worden vrijgesteld, gecombineerd met vormen van gezinshulp of andere bestaande diensten die samen het experiment opgezetten. Als experimentele formule was dit verdedigbaar. Immers, men kon niet zo maar, van de ene dag op de andere, nieuwe diensten en voorzieningen creëren.

Voor de toekomst meen ik dat een volledig autonome dienst is aangewezen. Immers, het gaat over diensten waarin de gebruikers, de gehandicapten, zoveel als mogelijk zelf moeten kunnen participeren in het beheer. Zulk een vorm is niet mogelijk in een bestaande dienst voor familiehelp.

Bovendien geeft dit betere mogelijkheden voor een zelfstandig personeelsbeleid. Het personeel moet 24 uur op 24 uur beschikbaar zijn. Wenst men op een fatsoenlijke manier de arbeidsreglementering toe te passen, rekening houdend met de piekmomenten voor de ochtendperiodes en de middagmalen, dan ver-

onderstelt dit een personeelsbeleid dat specifiek op deze sector is gericht en dat moeilijk combineerbaar is met de bestaande dienstverlening van familiehelp, van poetsdiensten of van het OCMW. Deze laatsten kunnen aanvullend dezelfde groep van mensen eventueel helpen maar zij worden niet specifiek voor de ADL-hulpverlening voorzien. Een personeelsbeleid voor de beide samen is moeilijk uit te werken. Bovendien hebt u dan met verschillende CAO's te maken wat alleen maar voor moeilijkheden kan zorgen.

Men kan ervan uit – de berekeningen tonen dit aan – dat een volwaardig ADL-team, dat een tien- à vijftiental woningen moet bedienen, over een tiental assistenten moet kunnen beschikken om alle piekmomenten – weekend-, avond- en vakantiewerk – te kunnen opvangen. De autonomie van de diensten en een voldoende personeelsbestand zijn dus twee belangrijke voorwaarden om die ADL-formule te kunnen volhouden en uit te breiden.

Een tweede probleem betreft de planning en de geografische spreiding. Het lijkt mij aangewezen dat daaromtrent een meerjarenplanning tot stand komt, die op het juiste moment inspeelt zowel op een aantal sociale woonprojecten, voor zover die nog op een voldoende grootschalige manier zouden worden voorzien, als op het inpassen in woonnoodgebieden en in projecten van stadsvernieuwing van dergelijke ADL-projecten. Dat veronderstelt dat een tien- à vijftiental woningen met een standaardaanpassing en een bij komende persoonlijke aanpassing, gericht op de persoon in kwestie, dienen te worden heringericht om heel dit project mogelijk te maken. Dat veronderstelt een zekere planning, want dat kan niet aan toevallige initiatieven heren der worden overgelaten. Wordt er aan een geografische spreiding gedacht? Zal de Minister overleg plegen met de Minister bevoegd voor de Huisvesting?

Ten derde, een laatste groep van krachtlijnen betreft de bovenbouw. Ik denk zeker niet aan een zware koepl bovenop, ik geloof wel dat het

nuttig is over deskundig advies inzake woningaanpassing te beschikken. Niet elke architect is daartoe in staat. De opleiding van geschikt personeel, de aanwijzing van de gehandicapten die in aanmerking kunnen komen en de uitbouw van een sociaal secretariaat, dat zijn allemaal zaken die een kleine bovenbouw veronderstellen. Denkt de Minister daaraan en is hij van plan de gebruikers bijvoorbeeld voor 50 ten honderd mede te laten beslissen. Omwille van een efficiënt bestuur denk ik dat één VZW als bovenbouw kan volstaan. Wij hebben zeker geen behoefte aan een blauwe, een groene, een rode of andere koepl. Momenteel bestaan er ongeveer een veertiental organisaties en projectgroepen die zich met dat soort zaken bezighouden. Die kunnen in één structuur worden verenigd.

Mijnheer de Minister, mijn interpellatie herleidt zich in feite tot volgende vragen. Bent u voorstander van een zekere decentralisatie met voldoende autonomie van de diensten en een personeelsbestand dat groot genoeg is? Bent u voorstander van een planmatige aanpak en van een meerjarenplanning in overleg met de Gemeenschapsminister van Huisvesting? Bent u voorstander van een lichte maar efficiënte bovenbouw die een aantal overheidsstaken in één VZW-structuur op zich te nemen? Denkt de Minister met de nieuwe reglementering vóór 30 juni klaar te zijn zodat er genoeg tijd blijft om het project uit te werken?

De Voorzitter : De heer Van der Sande heeft het woord.

De heer J. Van der Sande (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, namens de SP-fractie wens ik mij graag aan te sluiten bij de bekommelingen, die collega Lauwers naar voren heeft gebracht inzake het zelfstandig wonen voor fysiek-gehandicapten in ADL-clusters.

Er zijn in België inderdaad heel wat gehandicapten die zelf niet kunnen instaan voor de activiteiten die zich in het dagelijks leven voordoen, zoals naar het toilet gaan, wassen, aan- en uitkleden, eten enzovoort. Zij hebben wat men noemt ADL-hulp no-

Van der Sande

dig, wat staat voor activiteiten dagelijks leven.

Bij gebrek aan georganiseerde ADL-hulp is er slechts een kleine minderheid van de ernstig lichamelijke gehandicapten die met vaak veel geïmproviseerde hulp, thuis wonen. De keuze is ook niet groot, ofwel bij familie, meestal de ouders. Het overgrote deel geniet echter intramuraal verzorging in een instelling, home, bejaardentehuis, V-dienst en dergelijke.

Nochtans zijn er tal van gehandicapten die graag het leven van een normale mens — op eigen kracht — zo dicht mogelijk willen benaderen. Zij stellen het op prijs zo zelfstandig mogelijk te zijn en wensen terecht ook te kunnen genieten van privacy. Dit is een morele factor die pleit voor ADL-hulp. Er zijn echter ook nog andere namelijk economische- of beleidsfactoren die hiervoor pleiten. Focus-wonen is per cliënt bijvoorbeeld goedkoper dan een permanente begeleiding. Op termijn betekent dit dat de subsidiërende overheid de kostprijs van de gehandicaptenzorg kan drukken.

Een tweede punt is dat er in Vlaanderen nog altijd veel plaatsen tekort zijn in de residentiële zorg voor volwassen gehandicapten. Focus-wonen kan dus een gemakkelijk te organiseren formule zijn om de wachtlijsten bij de residenties te verminderen.

Mijnheer de Minister, in het kader van de integratie van gehandicapten in onze samenleving, is binnen deze woonvorm, de ADL-hulp, een must. ADL-hulp heeft terecht de jongste jaren bestaansrecht verworven naast familiale hulp en thuisverpleging.

Deze taken werken inderdaad complementair. Thuisverpleging helpt bij de medische problemen. Familiale hulp bij het onderhoud van de woningen. ADL-hulp voor de levensnoodzakelijke en dagelijkse wederkerende activiteiten en taken. De laatste met een bereikbaarheid van 24 uur op 24 uur, daar waar de diensten van thuisverpleging en familiale hulp op welomlijnde tijdstippen en vaste uren werken.

ADL-hulp vergt dan ook een degelijke organisatie, een toegewijde en voldoende ruime personeelsformatie en een overheid die, wat ik zou noemen, de logistieke steun verleent.

Dit is ook wat met meer woorden in de vragen van de heer Lauwers vervat zit.

Mijnheer de Minister, in de begroting van 1985 werd voor het eerst een krediet van 100 miljoen frank ingeschreven voor ambulante werkvormen in de gehandicaptenzorg. De realiteit heeft uitgewezen dat dit beantwoordde aan een noodzaak. Laat ons er nu dan werk van maken om, ten bate van een aantal minderbedeelden in onze maatschappij, dit werk uit te bouwen. Wij verwachten dan ook dat de desbetreffende reglementering zo vlug mogelijk tot stand zal komen. (Applaus)

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, zoals de heren Lauwers en Van der Sande hebben onderstreept gaat het hier over een beperkte doelgroep van zwaar lichamelijke gehandicapten, ongeacht de oorzaak van de opgelopen handicap. Is deze handicap aangeboren, veroorzaakt door een ziekte of het gevolg van een ongeval, het is de toestand op het ogenblik dat zij gehandicapt zijn en een aanvraag doen die bepalend is voor het antwoord op de vraag of zij al dan niet in een formule van zelfstandig wonen kunnen worden opgevangen.

Ik ben het met de beide collega's helemaal eens dat het zelfstandig wonen een van de meest humane vormen van wonen is voor personen met een zware lichamelijke handicap. Deze vorm van wonen strookt het meest met onze conceptie over de gehandicapte mens en over de waardigheid als persoon van elke gehandicapte.

Het gaat ongeveer over 250 potentiële kandidaten, waarvan bijna 95 procent bestendig rolwagenpatiënt is. Het is inderdaad de bedoeling — hiermee antwoord ik reeds op een eerste vraag van de heer Lauwers —

om ter zake tot een programmatie te komen die ook een voldoende geografische spreiding zal inhouden. De vraag of de Executieve deze programmatie nog vastlegt vooraleer het nieuwe Vlaamse Fonds zal zijn opgestart, is mijns inziens bijkomstig. Het is wellicht aangewezen dat, vooraleer een programmatie vast te leggen, het oordeel van dit instituut wordt ingewonnen. Grosso modo is de doelgroep echter bepaald.

Welk is de huidige toestand ? De projecten die nu op een facultatieve wijze worden gesubsidieerd, werden tot voor kort niet gesubsidieerd omdat de wetgeving op het Fonds 81 in deze vorm van dienstverlening niet voorzag. Zij voorzag evenmin in de thuisbegeleiding, noch in het begeleid wonen voor mentaal gehandicapten. In december 1989 hebben wij de Raad voorgesteld het toepassingsgebied van het Fonds 81 tot deze werksoorten voor gehandicapten te verruimen. Wij moeten dus regelgevend optreden, zoals wij onlangs hebben gedaan voor de thuisbegeleiding of het begeleid wonen voor licht mentaal gehandicapten. Het is dus de bedoeling in de nabije toekomst een subsidiëringsreglementering, met daaraan gekoppeld erkenningsvoorwaarden, uit te werken voor dit soort werking in de gehandicaptensector.

Op dit ogenblik zijn er in totaal 6 projecten actief, waarvan 2 niet op toelagen beroep doen. Dit zijn het OCMW van Heusden-Zolder, Tienhof genaamd en het wooncomplex voor multiple-sclerose-patiënten of gewezen patiënten in Overpelt. De 4 andere projecten zijn : Elcker-Wonen in Antwerpen, facultatief gesubsidieerd sedert 1988 ; Bloemendaal te Grimbergen, gesubsidieerd sedert 1987 ; Focus-wonen in Gent, gesubsidieerd sedert 1986 en Integratie Zelfstandig Wonen te Leuven, gesubsidieerd sedert 1988.

Deze 4 projecten krijgen op jaarbasis globaal 13,3 miljoen aan toelagen. Daarbij moeten wij weten dat de overeenkomsten die zij hebben afgesloten met de bestaande diensten voor gezinshulp ook mogelijk werden gemaakt door een uitbreiding van het aantal gesubsidieerde uren van die

Lenssens

diensten voor gezinshulp door de Vlaamse Executieve. De toelagen die deze 4 projecten vandaag genieten mogen niet alleen op de facultatieve toelagen worden berekend. Men moet ook de kosten — en die zijn aanzienlijk — van de gezinshulp in rekening brengen.

Naast de zes lopende projecten zijn er nog drie concreet in voorbereiding, namelijk in Hasselt, Gent en Brugge. Deze projecten werden lokale VZW's opgericht die in afspraak met een lokale bouwmaatschappij zoeken naar mogelijkheden om in een bepaalde wijk tien à vijftien woningen te reserveren, te bouwen of te verbouwen, die aangepast zijn voor rolstoelgebruikers.

In het Vlaams Regeerakkoord werd uitdrukkelijk het opstellen van een reglementering opgenomen. Ik bevestig wat ik zojuist reeds zei, namelijk dat het mijn vaste bedoeling is op heel korte termijn een ontwerpbesluit ter zake bij de Vlaamse Executieve in te dienen. Dit zal enerzijds een reeks erkenningsvoorwaarden bevatten en anderzijds de reglementering van subsidiëring van de ADL-hulp en de logistieke ondersteuning van deze projecten. Deze reglementering moet op 1 januari 1991 van kracht worden en dit om praktische redenen. Het gaat immers niet op dat een week voordat een besluit van kracht wordt, de hele erkenningsprocedure nog moet worden afgewikkeld. Daarom stel ik de Executieve voor de facultatieve subsidiëring van de vier projecten voort te zetten in de zes maanden tussen 1 juni en 31 december aanstaande om dan over te schakelen op het gereguleerde systeem.

Vorig jaar heb ik aan de vier lopende focus-projecten een grondig evaluatieverslag gevraagd dat als basis moet dienen voor de uitwerking van de reglementering. Op het ogenblik is een eerste zogenaamde marteltekst klaar. Er zijn een aantal problemen en knelpunten. De heer Lauwers en de heer Van der Sande hebben de belangrijkste ervan eveneens gesteld, namelijk of in de subsidiëringssystemen ook de ADL-hulp moet worden

opgenomen bij de toelagen voor lokale VZW's die focus-wonen organiseren, dan wel of de huidige regeling behouden moet blijven, waarbij een overeenkomst met een bestaande dienst voor gezinshulp moet worden gesloten. Om eerlijk te zijn, ik heb nog geen vaste optie genomen, maar zal dat in de komende weken in elk geval doen, nadat ik nog wat bijkomende informatie heb ingewonnen. Rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden enerzijds en met de argumenten van de bestaande projecten anderzijds zal ik dus een voorstel uitwerken.

De heer Lauwers heeft ook gevraagd of er contracten zijn met de Minister van Huisvesting. Die zijn er inderdaad, in die zin dat collega Waltniel onlangs nog heeft gevraagd positief in te spelen op een vraag van de Vlaamse Maatschappij voor Huisvesting aan mijn adres. Wat dat betreft rijzen dus geen problemen. In de praktijk nemen de lokale VZW's voor focus-wonen gewoonlijk zelf contact op met een plaatselijke of regionale bouwmaatschappij met een autonoom karakter om ermee dan de nodige afspraken te maken. Het komt er met andere woorden op aan een project in het kader van een sociaal huisvestingsproject te laten goedkeuren door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, door de Minister van Huisvesting. Op dit terrein zijn er mijns inziens geen problemen.

Het blijft mijn vaste bedoeling op korte termijn, nog voor het reces, een reglementering, die rekening houdt met de evaluatie van de vier bestaande projecten, aan de Executieve ter goedkeuring voor te leggen. Wij zullen hierbij maximaal rekening houden met de wensen van de sector, maar uiteraard ook met de budgettaire mogelijkheden. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn antwoord. Ik neem aan dat hij nog een sneuvelnota, een foltertekst of een martelpapier heeft en dat er nog een aantal dingen moeten worden opgeklaard. Ik wens er even opnieuw de nadruk op te leggen dat

het van belang is voor het efficiënt functioneren van de diensten dat de gebruikers bij de diensten zelf worden betrokken via een eigen beheer en dat ook het personeel een eigen statuut heeft. Budgettaire gezien komt het wellicht op hetzelfde neer of men deze mensen via bestaande diensten van familiehulp en dergelijke subsidieert dan wel met een aparte regeling. Het grote verschil bij het laatste systeem is dat ze dan in een regeling kunnen worden ingeschakeld waar alle personeelsleden gelijk zijn inzake weekend-werk, avondwerk enzovoort. Andere diensten hebben andere statuten en een ander soort werkopdrachten, soms ook andere geldelijke statuten. Het zou dus nuttig zijn al deze diensten in eenzelfde personeelsstatuut van een onafhankelijke autonome dienst te steken.

De Minister heeft mij nog niet geantwoord op de vraag of hij in zijn folternota voorzien heeft in een bovenbouw in de vorm van een federatie waarin de verschillende initiatieven worden bijeengebracht om één logistiek steunpunt te bereiken.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, op de laatste vraag is het antwoord negatief. Het lijkt mij niet opportuun om in de regeling een bovenbouw in te schrijven van instellingen of voorzieningen die privaatrechterlijk ontstaan en die wij, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, subsidiëren. Ik acht het wel niet uitgesloten dat zij, die in verschillende projecten actief zijn, zich zouden federeren in een samenwerkingsverband om als gesprekkanal op te treden naar de overheid toe. Wij hebben daar geen enkel probleem mee. Ik denk echter niet dat het opportuun is dit in een besluit in te schrijven.

Inzake de integratie van de ADL-helpers en -helpsters vroeg de heer Lauwers of ze in de eigen projecten zouden moeten werken of met een overeenkomst in bestaande diensten. Ik maak daar geen principiële aangelegenheid van, wat sommingen wel doen. Ze vinden dat het een vorm is van normalisering en integratie dat ook zwaar fysisch gehandicapten in focus-projecten beroep doen op be-

Lenssens

staande dienstverlening voor het algemeen maatschappelijk welzijn. Dit probleem moet vooral functioneel worden bekeken. De twee formules hebben voor- en nadelen. Wanneer men ze integreert in de focus-projecten zelf heeft dit het nadeel dat de schaal van personeel beperkt is. Denken we maar aan de vakanties, ziekte- en zwangerschapsverloven enzovoort. Het zal dus iets moeilijker worden, want wij hebben geen weelde aan personeel. Wij zullen dit bilijk en redelijk opzetten, zodanig dat het functioneerbaar is, maar er zal geen overschot zijn. Anderzijds heeft de integratie ook het voordeel van de vaste ploeg, wat ook een ernstig argument is.

Ik heb voor mijzelf nog geen keuze gemaakt. Ik wil eerst vanuit de sector nog eens alle argumenten horen en zal nadien aan de Executieve een ontwerp-besluit voorleggen.

De heer H. Lauwers : Mijnheer de Minister, ik wens daar nog het volgende aan toe te voegen. Wanneer ik spreek over bovenbouw, bedoel ik niet alleen een federatie die de belangen verdedigt naar het beleid toe, maar die ook een instrument is voor het opzetten van een aantal taken die gezamenlijk worden uitgevoerd voor alle projecten. Ik denk aan de intake van gehandicapten, het opleiden van personeel, het sociaal secretariaat omdat het over een ingewikkelde materie zal gaan, de architecturale advieshulp voor die projecten onzovoort. Het is nuttiger, efficiënter en zuiniger wanneer dit door een koepelstructuur kan gebeuren dan wanneer dit geval per geval gebeurt. Ik heb het dus niet alleen over een soort adviesraad.

Minister J. Lenssens : In die context ben ik van oordeel dat dit niet in een reglementering moet worden bepaald, maar wel moet worden aangevraagd wanneer de sector zelf zich aldus zou organiseren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval.

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Caudron tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval.

De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, volgens TV-verslagen van zondag 20 mei en persverslagen van maandag 21 mei beloofde Gemeenschapsminister Kelchtermans te Lichtaart, tijdens een toespraak naar aanleiding van een KWB-milieu-fietsdag, dat „alle gezinnen in Vlaanderen, een „milieubox,, ter beschikking zullen krijgen” voor hun klein chemisch huisafval en dat dit soort afval vanaf 1991 „overgans Vlaanderen gratis zal worden opgehaald”.

Dit lijkt mij goed nieuws te zijn voor alle milieubewuste Vlamingen. Het is immers een feit dat dit klein chemisch afval, dit KCA, voor heel wat problemen kan zorgen in het circuit van de ophaling en verwerking van het huisafval, tenminste wanneer men daarbij op een milieuvriendelijke manier wil te werk gaan.

Voor het principe van een afzonderlijke inzameling van dit soort afval ben ik zeker gewonnen en waarschijnlijk velen met mij, maar toen ik de ministeriële belofte vernam dat dit gratis zou gebeuren vanaf 1991 reeds, heb ik toch even de wenkbrauwen gefronst.

Heeft de Minister voldoende besef wat hij daar heeft toegezegd ? Ik heb namelijk mijn twijfels over de praktische haalbaarheid van zijn mooie plan reeds van 1991 af, dus over een klein jaartje. Ik vraag mij vooral af : wie zal dan wel deze dure dienstverlening betalen welke aan de bevolking gratis zal worden verstrekt ? Mijnheer de Minister, - ik

kan mij voorstellen dat heel wat gemeentebesturen zich zullen hebben afgevraagd of zij niet eens te meer de rekening zullen moeten betalen van dit zogenaamde geschenk aan de bevolking.

Tot nader order zijn het het immers de gemeentebesturen die moeten instaan voor de ophaling van het huisvuil en de verwerking ervan. In de werkelijkheid doen zij dit ook en zij weten het best hoeveel dit jaarlijks aan de gemeentekas kost en hoezeer deze kostprijs de jongste jaren is opgelopen en nog zal oplopen. Dit alles is wellicht onvermijdelijk, indien men althans het huisvuil milieuvriendelijker dan voorheen wil verwerken. Een bijkomende ophaling van het KCA voorstellen als een gratis dienstverlening lijkt mij dan ook een loopje nemen met de waarheid, want uiteindelijk zal zich dat vertalen in een hogere jaarlijkse huisvuilbelasting.

Menig gemeentebestuur ergert zich blauw aan het feit dat zij het nieuws weer eens mochten vernemen via de TV of via de krant. Bij mijn weten hebben zij — vóór uw Lichtaartse speech — nog niets vernomen van enig plan om het KCA vanaf 1991 gratis op te halen.

Het is mogelijk dat dit wordt voorzien in het nieuwe Afvalstoffenplan 1991-1995, uitgewerkt door OVAM, maar daarvan konden de gemeentebesturen nog geen kennis nemen. De raadplegingen van de gemeentebesturen over dit plan zijn maar gepland voor september-oktober 1990. Dit lijkt mij een weinig elegante manier om er de gemeentebesturen in kennis te stellen dat er bepaalde plannen bestaan in een sector die tot hun bevoegdheden behoort.

Bovendien blijven zij zitten met enkele cruciale vragen. Moeten zij instaan voor de organisatie van een afzonderlijke KCA-ophaling ? Moeten zij die, geheel of gedeeltelijk, betalen ? Hoeveel moeten zij voorzien in hun begroting 1991, die over een vijftal maanden moet worden opge maakt ?

Een aantal Vlaamse gemeenten heeft al minder prettige ervaringen opge-

Caudron

daan met KCA-proefprojecten, die in 1989 werden opgezet door OVAM. Daar werd de selectieve inzameling van klein chemisch afval gedurende een jaar georganiseerd via de plaatselijke containerparken of via een mobiel systeem. In Diepenbeek werd de zogenaamde milieubox uitgetest.

Het zag ernaar uit, althans volgens OVAM, dat de projecten met zes maanden zouden worden verlengd, maar op 18 januari 1990 — geen twee weken vóór de einddatum van het jaarproject — kregen de betrokken gemeentebesturen van OVAM het bericht dat het gedaan was en dat zij zelf moesten zien of zij er al dan niet wilden mee doorgaan. Zij zouden vanzelfsprekend dan ook zelf de kosten moeten dragen.

Aangezien de inwoners van die gemeenten inmiddels gewend waren het KCA apart te houden, zaten de gemeentebesturen met een probleem dat zomaar niet in een handomdraai is op te lossen. Elk afzonderlijk moesten ze nu gaan uitkijken naar firma's die hen van het goedge konden verlossen, onder de voorwaarden gesteld in de afvalwetgeving. Ze ondervonden alras dat dit een erg dure zaak is. Plots komt Minister Kelchtermans via de media nu aankondigen dat het vanaf 1991 allemaal gratis kan. Er is nochtans nog geen evaluatie gebeurd over de resultaten van de proefprojecten. Een dergelijke evaluatie gebeurt in Mechelen op 7 juni aanstaande. In uw antwoord op een parlementaire vraag van 7 december 1988 van mij collega André De Beul heeft u nochtans gesteld, mijnheer de Minister, dat OVAM bij het beëindigen van het proefproject „de evaluatie wenst af te wachten alvorens er beleidsvoorstellen zullen worden geformuleerd”. Is OVAM soms niet op de hoogte van de blijkbaar reeds uitgewerkte plannen van de Minister ?

De hamvraag blijft natuurlijk : wie zal deze dure operatie-KCA bekostigen, want een dure zaak wordt het, hoe dan ook. Nemen wij bijvoorbeeld een doorsnede Vlaamse gemeente met 20.000 inwoners en ongeveer 7.500 gezinnen. Elk van die

gezinnen een milieubox bezorgen kost al gauw 3.000.000 frank. De ophaling van het KCA, met chemokar en bevoegd personeel, mag worden geraamd op 10.000 frank per uur. Er kunnen ongeveer 180 gezinnen per uur worden bediend. Voor die gemeente kost één ophaling dus ietwat 410.000 frank. Men mag geredelijk aannemen dat vier ophalingen per jaar een minimum is. Dit betekent dus 1.640.000 frank per jaar.

Een maandelijkse ophaling zou oplopen tot bijna vijf miljoen frank. Daarbij komt dan nog de verwerkingskost die op minimum 35 frank per kilogram mag worden geraamd. Uit proefprojecten blijkt dat men — mits voldoende sensibilisering — al gauw tot 1 kilogram per inwoner per jaar kan komen. Voor een gemeente van twintigduizend inwoners is dat dus 700.000 frank per jaar.

Voor een dergelijke gemeente zouden de jaarlijkse ophalings- en verwerkingskosten van het KCA minimaal dus 2.340.000 frank per jaar bedragen en bij maandelijkse ophalingen méér dan 5,5 miljoen. Daar bovenop is er natuurlijk ook nog de eenmalige aanschaf van de nodige milieuboxen voor ongeveer 3.000.000 frank.

Mijnheer de Minister, in Vlaanderen zijn er 308 gemeenten, kleinere en en grotere. Reken zelf maar.

Een bijkomende maar niet minder belangrijke vraag luidt : is er momenteel voldoende materieel en personeel beschikbaar om de ophaling in heel Vlaanderen te organiseren ? Hoe staat het met de Vlaamse verwerkingscapaciteit van het ingezamelde klein chemisch afval ?

Mijnheer de Minister, ik heb de indruk dat u in Lichtaart enigszins lichtvaardig uw wensen voor werkelijkheid hebt genomen. Maar ik wil mij graag laten overtuigen van het tegendeel. U hebt daar op die KWB-fietsdag alleszins te weinig gezegd opdat gemeentebesturen en alle milieubewuste mensen in Vlaanderen uw belofte ernstig zouden kunnen nemen.

Daarom wil ik u volgende precieze

vragen stellen. Ten eerste, tot op heden organiseren de gemeenten en de intercommunales de ophaling van het huishoudelijk afval. Zullen zij — in de plannen van de Minister — ook de KCA-ophaling moeten organiseren ?

Ten tweede, zo ja, werden de gemeentebesturen en de besturen van de intercommunales voor afvalverwerking inmiddels reeds in kennis gesteld van de plannen van de Minister inzake KCA ?

Ten derde, indien u deze taak aan de OVAM zou willen toevertrouwen, voorziet u dan vanaf 1991 aan deze maatschappij daartoe voldoende personeel en financiële middelen te verstrekken om deze omvangrijke taak aan te kunnen ?

Ten vierde, wat zal de aankoop van enkele miljoenen milieuboxen kosten ? Werd daarvoor reeds een aanbesteding uitgeschreven ? Wie zal de aanzienlijke kostprijs van deze aankoop en de distributie ervan dragen ?

Ten vijfde, wat zal de ophaling van het KCA — gratis in Vlaanderen — jaarlijks kosten ? Wie zal die kosten dragen ?

Ten zesde, zijn er momenteel in Vlaanderen voldoende firma's operationeel en vergund om deze klus behoorlijk te klaren ?

Ten zevende, is de capaciteit van INDAVER voldoende groot om het klein chemisch afval van heel Vlaanderen te verwerken ? Zo niet, waar zal dit KCV dan worden verwerkt ?

Ten achtste, waarom liet de OVAM in januari jongstleden de Vlaamse gemeenten, die deelnamen aan de KCA-pilootprojecten in 1989, plotse-ling in de steek ?

Mijnheer de Minister, graag had ik een antwoord op de hiervoor gestelde vragen. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : De heer Sleenckx heeft het woord.

De heer J. Sleenckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de berichten waar collega Caudron naar verwijst, bereikten uiteraard ook mij. Tevens

Sleecx

sluit ik mij aan met bij de door hem gestelde vragen. Cijfers op zich zijn interessant, maar de achterliggende verklaring is naar mijn mening belangrijker, vermits die toelaat de ernst van de pogingen van de Minister te beoordelen.

Daarom wens ik hem volgende concrete vragen te stellen. Zal de selectieve inzameling van klein chemisch afval in alle Vlaamse gemeenten tegelijkertijd worden doorgevoerd? Beschikt de Minister over de resultaten van de onderzoekingen, waaruit zou blijken dat de inzameling via de zogenaamde milieuboxen de beste oplossing is voor heel het Vlaamse land?

Wat zijn de conclusies van de proefprojecten die door de OVAM in een aantal gemeenten zijn georganiseerd en die ondertussen werden beëindigd?

Hoe verhoudt de inzameling van klein chemisch afval zich tot de inzameling van de andere fracties uit het huisvuil die is aangekondigd? Zullen deze inzamelingen op mekaar zijn afgestemd en zullen zij door dezelfde organisatie gebeuren?

Wat zal de rol zijn van de gemeenten, de intercommunales en/of de OVAM in de organisatie van de ophaling van al deze fracties en in de sortering en de verwijdering ervan?

Een zeer belangrijke vraag, die ook door de heer Caudron werd gesteld, is: wie zal dat betalen, wie zal wat betalen? Deze operatie zal ongetwijfeld zeer duur zijn, niet zozeer de investering, dan wel de exploitatie. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan de sensibilisering — omdat dit niet vanzelf zal gebeuren — moeten de mensen worden gesensibiliseerd — en vooral aan de controle op de illegaliteit.

Mijnheer de Minister, de Vlaamse Socialisten, wensen dat alle inkomsten uit de milieuheffingen in de sector van de vaste afval worden besteed aan preventie en aan recyclage. Zij juichen derhalve initiatieven toe met betrekking tot de selectieve inzame-

ling van vooral chemisch en gevaarlijk afval.

De Vlaamse socialisten wensen echter dat de organisatie van de selectieve inzameling van klein chemisch afval op een ernstige manier gebeurt en dat de gemeenten en intercommunales daarin een belangrijke rol kunnen blijven spelen. Zij achten een ernstige aanpak, los van elke sinterklaaspolitiek, via ernstige procedures, bijvoorbeeld subsidiëring, noodzakelijk.

Mijnheer de Minister, dit zijn enkele vragen die ik wilde stellen, in aansluiting op de naar mijn mening zeer degelijke interpellatie van de heer Caudron. Ik zal hierover niet uitweiden, aangezien deze interpellatie voldoende fundamenteel was.

De Voorzitter: De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, collega's, het klein chemisch afval is een verzamelwoord voor een heel assortiment huishoudelijk afval gaande van gebroken kwikthermometers over resten verf, tot organische oplosmiddelen zoals tinner en white spirit. Sommige bestanddelen zoals kwikzilverbatterijtjes, autobatterijen, frituurvetten, vervallen geneesmiddelen en motorolie worden in een groot aantal gemeenten reeds apart ingezameld, meestal via containerparken.

Op 20 mei jongstleden heeft u aangekondigd tijdens de KWB-milieufietsdag dat u wil overgaan tot de volledige selectieve ophaling van het klein chemisch afval.

Principieel zijn de Groenen voorstanders van dergelijke gescheiden ophaling om de volgende twee redenen.

Eén, doordat het KCA een belangrijke bron is van zware metalen, organische koolwaterstofverbindingen en allerlei plastics als verpakking, is een verdurende diffuse verspreiding van het KCA in het milieu onverantwoord. Te veel is het stort of de riool nog altijd de oplossing om frituurvet, motorolie, en allerlei gevaarlijke resten van doe het zelf-artikelen te laten verdwijnen.

Twee, zolang het KCA mag worden afgegeven in de vuilzak wordt de mogelijkheid tot veralgemening van de compostering van de GFT-fractie — de groenten, fruit en tuinfractie — afgeremd. De landbouwsector staat immers niet te springen om compost af te nemen indien daarin een hoog gehalte aan zware metalen zit.

Het lezen van de krant artikelen heeft bij ons, zoals bij onze collega Caudron, de volgende vragen doen rijzen waarop ik graag een antwoord zou krijgen.

Welke deelfracties van het klein chemisch afval gaan in de toekomst nog afzonderlijk worden opgehaald?

Wie wordt belast met de selectieve ophaling? Wat zal de frequentie zijn van de ophaling?

Wie zal in het kader van het principe „de vervuiler betaalt” moeten opdraaien voor de kosten verbonden aan de selectieve ophaling en verwerking?

Is INDAVER in staat de 17.500 ton KCA tegen 1991 te verwerken? Indien dit niet het geval is, wat gebeurt er dan intussen? Zal het dan toch worden gestort nadat het is opgehaald? Waar denkt men dit dan te doen?

Hoeveel gaat de verwerking van de totaliteit van het KCA kosten?

Wat zullen de kostprijs, de samenstelling en de opbergcapaciteiten van de milieubos zijn?

Wat is de eenmalige startkost van deze operatie-milieubox voor de Vlaamse Executieve? Op welke begrotingspost wordt die kost geboekt? U zegt dat het gratis is dus ik veronderstel dat de gemeenten er niet zullen voor opdraaien. Het zou nogal eigenaardig zijn indien u een beslissing neemt en de kosten op de gemeente verhaalt.

Gaan de jaarlijks terugkerende kosten worden betaald via de milieuheffing van de gezinnen?

Tot zover beperkt de discussie zich tot de effectiegerichte maatregelen? Tegenover een steeds groter worden-

Cuyvers

de stroom van KCA, wordt een vloed van geld gebruikt om de nadelige milieueffecten via meer milieutechnologie te neutralizeren.

Wij van AGALEV, dringen erop aan dat u ook brongerichte maatregelen zou nemen en het kader van de schone produktie. Alleen door maatregelen in de sfeer van het voorkomen van afvalprodukten door en milieuvriendelijkere conceptie van de produkten, zal de stroom van de KCA in volume en complexiteit afnemen.

Zo kan de industrie gemakkelijk overschakelen van verven op basis van organische koolwaterstoffen naar verven op waterbasis. Dit zal én de gezondheid van de arbeider en de gebruiker bevorderen én de behoefte aan verdunningsmiddelen, zoals white spirit en tinner drukken.

Voortgaande op een artikel in de Mibeukrant van 16 mei 1990 kadert deze groene benadering volledig in het Preventie- en Recuperatieplan van OVAM. Ik citeer de volgende zin : „Er wordt zowel een kwalitatieve aanpassing als een kwantitatieve reductie beoogd. Op het kwalitatief vlak houdt dat een maximale vervanging in van milieubelastende stoffen door niet-milieubelastende of minder-milieubelastende stoffen.”

Een andere mogelijke brongerichte maatregel om volume aan KCA en de aangetaste verpakking te verminderen, is het bevorderen van het meermalig gebruik van de verpakking. Via het systeem van retourgeld en statiegeld kan het eenmalig gebruik van de verpakking gevoelig worden teruggedrongen. Vanuit onze ecologische bekommernis begrijpen we niet goed waarom u dat systeem alleen vanaf 1 januari 1996 zou overwegen, als een stok achter de deur, indien de industrie zou weigeren vrijwillige convenanten af te sluiten die in die richting gaan.

Graag vernemen de Groenen dan ook nog het antwoord op volgende twee vragen.

Een, welke concrete plannen voor de substitutie van schadelijke materialen

en milieuvriendelijke produkten die aanleiding geven tot het ontstaan van KCA, worden vermeld in het preventie- en recuperatieplan van OVAM ?

Twee, klopt de bovenstaande bewering van een zagsman van OVAM dat retourgeld en statiegeld niet vroeger dan 1 januari 1996 zou worden overwogen ?

Nu de gescheiden ophaling en verwerking van het KCA de kans op het bekomen van een goede compost, zonder te veel zware metalen, gevoelig zal doen toenemen, vraag ik u welke maatregelen u al heeft genomen om de composteroptie voor het GIT-afvalgedeelte te bevorderen.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's ik dank de interveniënt voor de belangstelling die zij opbrengen voor de invoering van milieubox vanaf 1991. Ik heb inderdaad deze uitspraak gedaan op de fietshappening-dag die door twee belangrijke sociale organisaties werd ingericht. Dit gaf mij de gelegenheid daaromtrent mijn intenties te formuleren. Ik heb dit mede gedaan omdat ik op die manier de sensibilisatiecampagne op een publieke manier wenste te waarderen en te ondersteunen. Ik heb dit ook gedaan omdat tijdens het voorbije anderhalf jaar, op het niveau van de gemeenten, inzake het thema klein chemisch afval — klein gevaarlijk afval — ten aanzien van de burger een enorme gevoeligheid werd op gang gebracht.

Is de taak van de Minister om daaromtrent een plan voor te stellen, zonder dat dit voorafgaandelijk hier of elders, of via OVAM, wordt voorbereid ? Wij moeten toch zeer concreet weten hoe het precies zal gebeuren. Ter zake deel ik de mening van de heer Caudron niet.

Ik ben op de hoogte van het Afvalstoffenplan dat voor 1991-1995 is ingediend en dat deze voormiddag, bij wijze van mededeling en ter kennisgeving, in de Executieve werd naar voren gebracht. Het werd tevens me-

gedeed aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad en aan de Voorzitter van de Commissie voor Leefmilieu. Hierin wordt op vraag van de functioneel bevoegde Minister aan OVAM opdracht gegeven de procedure voor de uitvoering van het afvalstoffende-creet van 2 juli 1981 op gang te brengen. met het oog op een besluitvorming inzake afvalstoffenbeleid voor de periode 1991-1995.

Welnu, in deze afvalstoffenplanning ligt de klemtoon, in tegenstelling tot het vroeger afvalstoffenplan, waarbij de klemtoon lag op verwijdering, op voorkoming en recyclage, vervolgens op de verbranding en op het milieuvriendelijk storten. Het heeft dus een gans andere benadering, met name de voorkoming en dus ook recyclage. OVAM zal daarvoor in zijn diensten een aantal maatregelen moeten nemen.

Vele vragen die onder meer ook door de collega's Cuyvers, Caudron en Sleenckx werden gesteld, zijn vragen die in de discussie over het afvalstoffenplan mede aan bod zullen komen. De procedure ter zake voorziet trouwens dat dit plan ter beschikking wordt gesteld van de gemeenten en van de GOM's. Binnen de gemeenten en de procedure is reeds vastgesteld voor september en oktober zal een openbaar onderzoek worden georganiseerd van de burgers. De bezwaren, de suggesties en adviezen zullen eind oktober bij de GOM worden ingediend, terwijl de GOM en de gemeenten in de periode van november nog altijd de mogelijkheid hebben dit afvalstoffenplan bij te sturen en mij concrete voorstellen te doen. met het oog op het finaliseren en het trekken van conclusies in de schoot van de Vlaamse Regering voor eind december.

Het afvalstoffenplan kan perfect volgens de timing ingaan op 1 januari 1991. Ik heb deze uitspraak bewust gedaan, omdat het recyclagehoofdstuk binnen het afvalstoffenplan en onder meer het selectief ophalen — en dus ook het voorkomingsbeleid — maar zin heeft wanneer men eveneens komaf maakt met de vermeniging van het huishoudelijk afval met klein chemisch afval.

T. Kelchtermans

Eén van de eerste zaken die moeten gebeuren — zoniet heeft de rest geen zin — is de aanpak van het klein chemisch afval, wat wij nu klein gevaarlijk afval noemen ; dus het verwijderen van het klein gevaarlijk afval uit het huishoudelijk afval. Ik heb gezegd dat in het Vlaamse Gewest, via OVAM, de milieuboxen — er zijn reeds landen waar dit bestaat en wij hebben vanzelfsprekend de nodige ervaring kunnen vaststellen — gratis ter beschikking kunnen worden gesteld van de Vlaamse huisgezinnen.

Aan collega Caudron wens ik toch te zeggen niet te hebben verklaard dat een dergelijke praktijk strijdig zou zijn met het beginsel dat ik steeds opnieuw met klem verdedig, met name dat dit soort afval, gratis zou worden opgehaald en verwerkt. Tot mijn grote verrassing heb ik een dergelijke uitspraak ook in één krant gelezen. Dit behoort niet tot de filosofie die ik op andere domeinen van verwijdering van afval ook verwoord. Inderdaad, het principe de vervuiler betaalt moet consequent worden toegepast. Een dergelijke handelswijze zou strijdig zijn met het principe zelf en dat zou de burger de indruk geven dat het een vrijblijvende operatie is, waarbij de overheid op een anonieme manier middelen zou putten uit haar overheidsbudget of via andere wegen.

Na de concrete vragen van collega Caudron, meen ik te mogen zeggen dat de gemeenten en ook de intercommunales verantwoordelijk zijn voor de ophaling van het huishoudelijk afval. Klein gevaarlijk afval kan men verplicht afzonderlijk laten ophalen. Ingevolge artikel 3 en artikel 46 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 kan de bevoegde Minister de afvalstoffen in een wettelijk kader laten opnemen en bepalen als een gevaarlijk huishoudelijk afvalstof. Bovendien kan de selectieve ophaling bij besluit van de Vlaamse Executieve verplicht worden gesteld met toepassing van artikel 11 en artikel 29 van het voornoemd decreet. Dit decreet is trouwens in hetziening en einde van dit jaar zullen wij deze wijzigingen kunnen bespreken. Op basis

van het huidige decreet kan ik wel een selectieve ophaling verplicht opleggen.

Het ligt in de bedoeling voor het klein gevaarlijk afval aan alle Vlaamse gezinnen milieuboxen ter beschikking te stellen. Dit zou gebeuren op de kredieten van het Vlaamse Gewest, hetzij via de begroting van OVAM, hetzij via de eigen begroting waarover de discussie kan worden gevoerd na het opstellen van de begroting 1991. Deze milieubox zal een beperkte prijs hebben.

Verspreid over zoveel Vlaamse gezinnen gaat het echter wel over belangrijke bedragen. De ramingen liggen in de buurt van een half miljard frank.

Men kan zich ook afvragen of deze boxen eigendom zijn van het gezin ofwel of zij eigendom blijven van het Vlaamse Gewest. Meerdere vragen kunnen hieromtrent worden gesteld en zullen achteraf in het concrete voorstel worden besproken. Wanneer wij tot een dergelijke uitvoering zouden overgaan, zal zulks gebeuren in respect met de wet op de overheidsopdrachten en zal een publieke aanbesteding gebeuren. Tot op heden is dit niet gebeurd. Er werd inderdaad nog geen prijsaanvraag uitgeschreven. Ik heb momenteel geen concreet idee over de prijs van een dergelijke milieubox. Ik ken de prijs wel bij benadering, maar het is niet aan mij om vanop deze tribune te zeggen hoeveel hij ongeveer zou bedragen. Inderdaad, in dit geval heeft het geen zin nog een prijsaanvraag uit te schrijven omdat men aldus een richtprijs heeft die zo voor de hand ligt.

De kosten en verwerking zijn dus ten laste, van de gemeenten en de intercommunales conform het principe „de vervuiler betaalt” en zij verhalen deze kosten op hun beurt op de burger, zoals het trouwens ook nu gebeurt. Er zijn mogelijkheden van ophaalbedrijven en verwerkingsinstallaties die de eindfase voldoende kunnen garanderen. U zegt dat INDAVER over onvoldoende capaciteit beschikt. Mijn informatie is dat voor de capaciteit die wordt gevraagd, met

name één kilogram per inwoner of ongeveer vijfduizend ton, INDAVER een belangrijk deel kan verwerken. De verbrandingscapaciteit van INDAVER bedraagt nu reeds 45.000 ton per jaar en men wil deze capaciteit nog opdrijven. De nodige investeringen zijn in voorbereiding. Een belangrijk gedeelte van deze afval kan ook in aanmerking komen voor recyclage en ook dit maakt deel uit van het globale plan.

Er werd een beperkte duur voor de pilootprojecten voorzien. De begeleiding ervan was tamelijk kostelijk, maar zeer leerrijk. De definitieve evaluatie ervan werd nog niet gemaakt. Men kan evenwel reeds stellen dat het globale plan slechts zin heeft wanneer men het klein chemisch ofval uit het huishoudelijk afval verwijdert. Wij zullen deze twee pilootexperimenten moeten veralgemenen, evenwel onder andere voorwaarden, dan deze die thans in de gemeenten werden gehanteerd. De lasten, vooral voor de sensibilisering en de begeleiding, werden uitsluitend door de Vlaamse Gemeenschap gedragen.

Collega Sleecx vroeg mij of deze selectieve ophaling tegelijkertijd zou gebeuren in heel het Vlaamse land. Dat zou natuurlijk wenselijk zijn maar praktisch onuitvoerbaar. Ter zake zullen wij een progressiviteit moeten invoeren, waarmee momenteel in een opdracht rekening wordt gehouden. Ik heb OVAM opdracht gegeven mij een operationeel plan voor te leggen inzake het door mij gestelde objectief. Ik denk dat zulks een voorrecht is van elke Minister. De Minister dient in de eerste plaats een objectief te stellen in nadien zijn diensten opdracht te geven dat ook uit te voeren, in de plaats van eerst een plan uit te werken waarover men zich nopens de resultaten weinig illusies kan maken.

Op de vraag welke de ervaringen zijn bij de inzamelingen door de andere intercommunales kan ik geen precies antwoord geven. De ervaring in de ons omringende landen leert ons dat dit systeem van afvalophaling best wordt gesplitst in een huishoudelijke en een industriële afvalproblematiek.

T. Kelchtermans

Het klein gevaarlijk afval dient afzonderlijk te worden opgehaald door zeer gekwalificeerd personeel.

Op de vraag wie dat zal betalen kan ik niet antwoorden. De inkomsten zullen rechtstreeks worden aangevend, zoals trouwens het geheel van de Afvalstoffenheffingen, wat in het Afvalstoffenplan uitdrukkelijk is voorzien. Steeds wordt mij gevraagd wat met dat geld wordt gedaan. Voor het begrotingsjaar 1990 hebben wij de heffingen gemiddeld met een factor acht verhoogd. niettegenstaande wij 200 miljoen inkomsten hadden in 1989. Voor het eerste trimester van dit jaar hebben wij bijna 400 miljoen frank als bijdragen ontvangen van exploitanten die in de vaste afval aan deze heffing zijn onderworpen. Wij hadden 1,6 miljard geraamd, wat wij, naar mijn mening ook zullen halen en daarmee kan het hele plan worden gefinancierd.

Er werd afgesproken deze gelden uitsluitend te besteden aan de oplossing van de problemen in de sector zelf, waar deze gelden worden ontvangen. De gelden, die via het afvalstoffenbeleid binnenkomen, zullen ook uitsluitend voor de nodige investeringen inzake afvalvoorkoming, recyclage, milieuvriendelijk storten en verbranding worden aangewend.

Collega Cuyvers stelde verscheidene vragen in verband met het afvalstoffenplan zelf. Daarover kan ik u thans niets meedelen, ik zal daarop terugkomen wanneer wij het afvalstoffenplan zullen bespreken. Deze antwoorden zullen trouwens bij de openbare bespreking over het afvalstoffenplan naar voren komen. Zij kunnen concrete voorstellen vormen, die in het kader van deze procedure kunnen worden overwogen. (**Applaus bij de meerderheid**)

De Voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn uitvoering antwoord.

Zoals ik vreesde is het inderdaad zo dat de kosten voor ophaling en verwerking door de gemeenten en de

intercommunales zullen moeten worden gedragen. Dat zal tot gevolg hebben dat de belastingen voor de huisvuilophaling in die gemeenten, die het budgettaire reeds moeilijk hebben, zullen moeten worden verhoogd. Deze gemeenten zullen zich daarover niet verheugen.

Ik heb evenwel geen antwoord gekregen op mijn laatste vraag, met name hoe het komt dat OVAM in januari de Vlaamse gemeenten, die aan het pilootproject hebben deelgenomen. plotseling in de steek heeft gelaten.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, wat uw laatste vraag betreft, mijnheer Caudron, meen ik dat ik er in het kader van mijn verschillende antwoorden op gewezen heb dat er uiteraard experimenten van beperkte duur waren, wat vooraf ook werd overeengekomen.

Zowel de begeleiding als de sensibilisering van de burger was van die aard dat zulks niet langer kon worden voortgezet. Wij zouden de indruk hebben gewekt dat het op die manier blijvend structureel zou zijn.

De afspraak was dus dat het experiment van beperkte duur zou zijn, dat nadien een evaluatie zou worden opgemaakt en vervolgens tot een veralgemeende toepassing zou worden overgegaan. Er werd bijgevolg ook aan de betrokken gemeenten gevraagd alternatieve oplossingen te zoeken om klein gevaarlijk huishoudelijk afval afzonderlijk op te halen.

Dat dit ten laste zou vallen van de gemeenten is niet juist. Het is een retributie voor een geleverde prestatie. Deze dienstverlening moet volgens het principe „de vervuiler betaalt” worden aangerekend aan wie de dienst wordt verleend. Dit houdt ook voor een belangrijk gedeelte mogelijke beperkingen in wat betreft de aanbrengh van het volume huishoudelijk afval, indien selectief wordt opgehaald. Op die wijze kan gemakkelijk een compensatie worden gevonden. Voor dezelfde prijs kan dan een beter rendement worden verkregen.

De Voorzitter : De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Minister, wij hebben nota genomen van het feit dat u beloofde een grondige discussie te voeren over het Afvalstoffenplan 1991-1995 alvorens het verordenende kracht zou krijgen. Het zou eventueel worden gecombineerd met het afvalstoffendecreet, vermits ook dit verordenende kracht heeft. Is dat juist ? Naar verluidt verklaarde de heer Sterckx — een belangrijke figuur bij INDAVER — op de VTM dat INDAVER momenteel niet in staat is 17.500 ton klein gevaarlijk afval te verwerken. Het is inderdaad zo dat de capaciteit van INDAVER groter is dan 17.500 ton, maar dat het bedrijf thans andere hoog gechlororeerde koolwaterstoffen wil verbranden. Ik vrees dat dit problemen zal teweegbrengen.

Ook wil ik nog een vraag stellen in verband met de relatie INDAVER-OVAM-Ministerie voor Leefmilieu. Mijnheer de Minister, u deed een concrete suggestie naar de gemeenten toe in de zin dat u hen een milieubox beloofde en u verplichtte hen, in het kader van het afvalstoffendecreet over te gaan tot het algemeen selectief ophalen van klein afval. Bestaat er ter zake reeds een concrete verbintenis ? Enerzijds tussen OVAM en het Ministerie voor Leefmilieu en anderzijds tussen INDAVER ? Zal er inmiddels een deel van het afval worden gestockeerd en wat gaat er gebeuren met het klein gevaarlijk afval ?

De Voorzitter : De Minister van Leefmilieu heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, ik heb reeds melding gemaakt van de procedure die ter zake geldt. Het afvalstoffendecreet voorziet uitdrukkelijk hoe de procedure verloopt met het oog op de goedkeuring van het nieuwe Afvalstoffenplan 1991-1995. Vanzelfsprekend heb ik er geen bezwaar tegen dat hierover een discussie wordt gevoerd, maar de finalisering van de procedure berust bij de Vlaams Executive. Daarover bestaat niet de minste twijfel.

T. Kelchtermans

De capaciteit van INDAVER bedraagt 45.000 ton per jaar. Ik heb de uitspraak van directeur Sterckx ook gehoord. Ik heb nooit beweerd dat al het afval daar moest worden verwerkt. Het is immers zo dat een belangrijk gedeelte van wat wordt opgehaald, ook kan worden gerecycleerd. Er werd geen melding gemaakt van het deel dat moet worden verwerkt en van het deel dat moet worden gerecycleerd. Bijgevolg wordt er gestockeerd in afwachting van de realisatie van de bijkomende investering. Ook andere alternatieven blijven mogelijk.

In verband met het contract tussen OVAM, en het Ministerie voor Leefmilieu kan ik het volgende zeggen. Het is toch niet gewoon dat een Minister die de rechtstreekse politieke verantwoordelijkheid draagt voor **ren** parastatale A — dus zonder Raad van bestuur — contractverbindingen aangaat. OVAM staat ten dienste van het beleid en voert de opdrachten uit die haar door het beleid worden opgelegd. Bovendien maakt OVAM deel uit van INDAVER, bedrijf dat volgens private regels wordt gerund, maar waar de overheid een meerderheidsaandeel heeft. Op die manier zorgt zij ervoor dat de gemeenschapsobjectieven in dat privaat gerund bedrijf worden gerespecteerd.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Jo Cuyvers werd tot besluit van deze nerpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Iet incident is gesloten.

nterpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare

Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent.

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Bremaeker tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent.

De heer De Bremaeker heeft het woord.

De heer J. De Bremaeker (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, alvorens mijn interpellatie te ontwikkelen moet ik u om verontschuldiging vragen voor een foutje dat is opgeslopen in de tekst die aan de leden van de Vlaamse Raad werd toegestuurd.

In de tweede zin van de eerste alinea staat : „Momenteel lijkt de verbinding oostwaarts van Terneuzen de voorkeur weg te dragen van onze Noorderburen”. Het moet zijn „Westwaarts van Terneuzen”.

Uiteraard, mijnheer de Gemeenschapsminister, is deze interpellatie niet bedoeld om enigerlei vorm van wantrouwen uit te spreken ten overstaan van onze Vlaamse Regering.

Wel heb ik deze vorm van tussenkomst gekozen teneinde dit onderwerp in voldoende en ruime mate te kunnen bespreken en het eventueel te kunnen laten uitdeinen tot andere sprekers die belangstelling hebben voor dit onderwerp dat een nauwe samenwerking tussen Oost-Vlaanderen en Zeeland vereist.

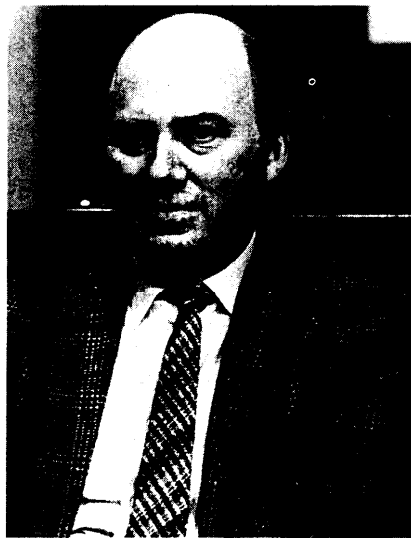
Een aangelegenheid die onze Noorderburen al jaren beroert, is deze van de vaste oeververbinding over de Westerschelde. Meerdere projecten en plannen werden reeds geconcipteerd, gaande van een brug tot een tunnel. Dit is uitzonderlijk want op 18 februari werd een akkoord bereikt tussen het Nederlandse Ministerie van Verkeer en Waterstand en de provincie Zeeland in verband met de verwezenlijking van een brug-tunnelcombinatie. Stippen we terloops aan

dat dit akkoord in Nederland een doorbraak betekent in een discussie tussen rijk en provincie die meer dan 30 jaar heeft geduurd.

Nederland heeft gekozen voor een brug-tunnelcombinatie omwille van de goede nabuurschap met België en vooral met Antwerpen. Dat is een oplossing die ons vanuit het Antwerpse alleszins verheugt.

Het punt dat, nadat de keuze van de aard van de verbinding is gemaakt, een eerste vraag oproept, is de plaats van de verbinding. Hetgeen iedereen wel weet is dat de twee grote keuzemoeilijkheden in de provincie Zeeland waren, hetzij een oeververbinding in de buurt van de veerverbinding Terneuzen-Vlissingen, hetzij in de buurt van de veerverbinding Kruintingen-Perkpolder, twee plaatsen die ruwweg noordwaarts van Hulst kunnen worden gesitueerd.

Ofschoon deze keuze — uiteraard — een Nederlandse aangelegenheid is, mag toch worden verondersteld dat Vlaanderen bij de keuze van de oeververbindingen nauw betrokken is

Senator J. Laverge (PVV) sloot zich aan bij de interpellatie-Olivier (CVP) over de aan wijzing van woonnoodgebieden en diende ter zake een motie van aan beveling in

De Bremaeker

omwille van het feit dat deze oeververbinding niet alleen de Nederlandse provincie Zeeland zal ontsluiten, maar tevens een onderdeel zal vormen van de as Rotterdam-Kanaaltunnel. Vlaanderen zal namelijk het doorgaand verkeer willens nillens moeten opvangen en een infrastructuur moeten voorzien die opgewassen is tegen een veel intenser noord-zuidverkeer dan thans het geval is.

Daarom is teresseert het me, mijnheer de Gemeenschapsminister, in de eerste plaats te weten of de Vlaamse Regering op enigerlei wijze betrokken was bij de keuze van de plaats van verwezenlijking van de vaste oeververbinding over de Westerschelde. Ondanks het feit dat het uiteraard een Nederlandse aangelegenheid is.

In Nederland zijn namelijk openbare hoorzittingen georganiseerd op 7 en 9 mei van dit jaar in het kader van een door de Raad van de Waterstaat georganiseerde inspraakprocedure met betrekking tot de tracé-nota-milieu-effectrapportering Westerschelde oeververbinding. Deze hoorzittingen die doorgingen te Heinkenszand in Zeeland en te Terneuzen, waren zowel bedoeld voor instanties als voor particulieren. Heeft de Vlaamse Regering op enigerlei wijze — en dit is dus mijn eerst vraag — haar visie en wensen meegedeeld aan de Nederlandse autoriteiten, weze het aan de Raad van de Waterstaat of aan een andere, zo mogelijke hogere instantie ?

Mijn tweede vraag betreft de houding van de Vlaamse Regering met betrekking tot de gevolgen van een intenser verkeer voor de Gentse regio. Het Gentse stadsbestuur en de Bestendige Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen wensen de vaste oeververbinding uitsluitend ten behoeve van de regionale ontwikkeling en ontsluiting van de provincie Zeeland te zien ontstaan, met vermindering van enige aantrekking van internationaal verkeer op de lijn Rotterdam-Calais.

Ik verklaar mij nader. De Bestendige Deputatie van de provincie Oost-

Vlaanderen en het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent hebben zich schriftelijk gericht tot het Secretariaat van de Raad van de Waterstaat te 's Gravenhage, door brieven met vrij gelijklopende inhoud. Aangezien deze brieven kaderen in de door Nederland ingerichte inspraakprocedure — waarover ik het zonet had — en het verslag van de inspraakreacties en van de hoorzittingen vrij ter inzage liggen in het Informatiecentrum van de provincie Zeeland te Middelburg, bij de Rijkswaterstaat, Directie Zeeland, eveneens te Middelburg, alsook in de gemeentehuizen van Vlissingen, Borsele, Reimerswaal, Oostburg, Terneuzen en Hontenisse, meen ik geen indiscretie te begaan door de inhoud van deze brieven gedeeltelijk aan deze vergadering vrij te geven.

Uit de brief van de Bestendige Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 5 april 1990 licht ik de volgende alinea's.

„De Bestendige Deputatie heeft kennis genomen van de tracénota en milieueffectrapportage van de Westerschelde-oeververbinding. In het kader van de inspraakprocedure die thans lopende is, heeft de Bestendige Deputatie gemeend u haar inzichten in deze materie te moeten kenbaar maken.

In zitting van 5 april 1990 heeft de Bestendige Deputatie haar voorkeur uitgedrukt voor de verwezenlijking van tracé 4 „— er worden verschillende tracés vermeld — „een brug-tunnelcombinatie, waarbij de tunnelementen zouden gebouwd worden in een bouwput, gelegen tussen de DOW-vestiging en de havengeul van Terneuzen.

De Bestendige Deputatie wenst erop te wijzen dat, in functie van een te verwachten heroriëntering van verkeerstrafieken in de provincie Oost-Vlaanderen, een té grote bijkomende belasting van de Kennedylaan (R 4, ten oosten van het kanaal Gent-Terneuzen) te allen prijze moet worden vemeden. Anderzijds is de aansluiting van de Westerschelde-oeververbinding aan het Belgisch wegnennet langs een nieuw aan te leggen weg ten westen van Sas van Gent en door het polderland van Assenede ongewenst”.

Dat betekent dat Gent noch westwaarts, noch oostwaarts van het Kanaal Gent-Terneuzen aansluiting wenst op de brug-tunnelcombinatie over de Westerschelde die zal worden gebouwd.

De brief concludeert dan als volgt : „Het lijkt de Bestendige Deputatie derhalve noodzakelijk de Westerschelde-oeververbinding te zien uitbouwen, uitsluitend ten behoeve van de regionale ontwikkeling en de ontsluiting van de provincie Zeeland en met vermindering van enige aanraking van internationaal verkeer op de lijn Rotterdam-Calais.

De inhoud van deze brief wordt bijna tekstueel herhaald in de brief van het Gentse stadsbestuur aan de Rijkswaterstaat van 11 april 1990, die eveneens kadert in dezelfde inspraakprocedure. Het volstaat om de uitdrukking “Bestendige Deputatie,, te vervangen door “Het college van Burgemeester en Schepenen”.

Vandaar mijn tweede vraag, mijnheer de Gemeenschapsminister. Was de deelneming van de Bestendige Deputatie en van het stadsbestuur van Gent in de Nederlandse inspraakprocedure u bekend en wat is de houding van de Vlaamse Regering ter zake ?

Mijn derde vraag betreft de houding van de Vlaamse Regering met betrekking tot de vaste-oeververbinding over de Westerschelde in het licht van de door de haven van Gent gewenste bouw van een nieuwe sluis westelijk van de huidige Westsluis te Terneuzen, rekening houdend met het feit dat de realisatie van de vaste oeververbinding aanleiding zou kunnen geven tot de constructie van grote bouwputten in Terneuzen, dienstig voor de aanleg van een eventuele nieuwe Westsluis.

Het is u bekend dat de haven van Gent bij wijze van spreken stikt in de bottleneck van een te kleine sluis te Terneuzen, die al een gevolg is van een vroeger akkoord tussen Nederland en België houdende verdieping en verbreding van het Kanaal Gent-Terneuzen en de bouw van een grotere sluiscapaciteit te Terneuzen.

Indien Nederland zou overgaan tot

De Bremaeker

de verwezenlijking van de vaste oeververbinding over de Westerschelde in de buurt van Terneuzen — en alles vijfjst hierop — dan moeten hoe dan ook grote bouwputten worden aangelegd ten behoeve van de constructie van de tunnelementen in de onmiddellijke omgeving van Terneuzen.

Indien deze putten oordeelkundig worden aangelegd zouden zij — afhankelijk van een nog te sluiten akkoord tussen de Nederlandse en de Vlaamse Regering — na te hebben gediend voor de tunnelementen, verder kunnen dienen voor de bouw van een grotere sluis te Terneuzen, reeds ten behoeve van de Gentse haven en de volledige kanaalzone.

De heer W. Seeuws : Indien Antwerpen en Zeebrugge ons een beetje kriet zouden toestaan dan was dit eeds lang gebeurd.

De heer J. De Bremaeker : Hier is de US ook een vooruitziende rol weggelegd voor de Vlaamse Regering in het algemeen en voor uw departement in het bijzonder, mijnheer de Gemeenschapsminister. Mag ik ook hierom uw standpunt kennen ?

De Voorzitter : De heer Flamant heeft het woord.

De heer E. Flamant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dank zij de interpellatie van collega De Bremaeker krijg ik de kans om namens de PVV ook een Gentse stem in dit debat te laten horen. De problematiek door de heer De Bremaeker naar voren gebracht is zeker niet nieuw. Dit probleem dateert niet van vandaag maar tot op dit ogenblik — voor over ik althans weet — kennen wij nog steeds niet het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met de uiteindelijke keuze van het tracé.

De feite beschikt men in dit dossier over drie alternatieven. Er is het tracé ten westen van Terneuzen, ten oosten van Terneuzen en het tracé ruiningen-Perkpolder.

Het is evident dat voor het gebied in de omgeving van Gent de keuze van de Vlaamse Executieve van uitzonder-

lijk belang zal zijn. Ik denk dan vooral aan de mogelijke sterke verkeers- toename waaraan het Gentse havengebied dreigt te zullen verstikken.

Als wij de twee hoofdalternatieven onder ogen nemen, met name het tracé Kruiningen-Perkpolder en het tracé Terneuzen, hetzij ten westen of ten oosten, dan denk ik dat het tracé van Terneuzen te verkiezen is boven dat van Kruiningen-Perkpolder omdat op de wijze een afstemming wordt gecreëerd van Zeeland op Gent en dat de afstemming ervan op verkeerstechnisch gebied een haalbare oplossing kan inhouden.

Zoals de heer De Bremaeker ben ik in het bezit van de brieven van de Bestendige Deputatie en van het stadsbestuur van Gent. Ik onderschrijf zowel het standpunt van de Bestendige Deputatie als dat van de stad Gent. Dat is ook de reden waarom ik hier als Gentenaar op de tribune sta.

In verband met dit verkeersprobleem zijn er twee hypothesen. Ofwel zegt men dat een vaste oeververbinding alleen lokale betekenis heeft, ofwel zegt men dat een vaste oeververbinding een schakel is langs de as Rotterdam-Calais-Chunnel. Gelet op het feit dat de Liefkenshoektunnel verbonden is met de E 17 via de A 11 Zelzate-Knokke en de Kennedylaan, leiden beide hypothesen tot eenzelfde resultaat. Dat betekent dat het zwaar vervoer dat zich van Rotterdam naar Calais en omgekeerd verplaatst in elk geval via de Gentse kanaalzone zijn weg moet zoeken. Dit moet dan gebeuren via de Liefkenshoektunnel of via de vaste oeververbinding.

Het probleem dat daar het gevolg van is, kan enkel worden opgelost wanneer ooit wordt beslist de Liefkenshoektunnel dichterbij Antwerpen met de E 17 te verbinden, zoals oorspronkelijk was voorzien. Hoe dan ook alle werken zowel aan de vaste oeververbinding, als aan de Liefkenshoektunnel, als aan de Chunnel, als aan de uitbouw van de Gentse haven zullen in de komende jaren de verkeersdruk in de Gentse havenzone sterk beïnvloeden. In

feite zouden wij over een studie moeten beschikken die de algemene verkeersontwikkeling in de Gentse haven behandelt.

Een tracé ten westen van het kanaal Gent-Terneuzen leidt het verkeer van de vaste oeververbinding naar wegen op de linkerkanaaloever die minder goed verbonden zijn met het autowegennet. Dit zou ook leiden tot een bijkomende belasting van de Kennedylaan. De nadelen van dit tracé kunnen worden opgevangen door een nieuw te bouwen tunnel of door een nieuwe tunnelverbinding tussen beide kanaaloevers in het Gentse havengebied. Uiteraard betekent dit een zware bijkomende meeruitgave.

Het westelijk tracé bedreigt bovendien het mooie krekengebied van Assenede. Wie de streek kent, zal dit zeker beamen. Overigens kan de bouwput voor het construeren van de elementen van het tunnelgedeelte het best worden gegraven op de plaats waar de nieuwe Westsluis is geplant. De combinatie van de werken voor een vaste oeververbinding met de bouw van een nieuwe Westsluis in Terneuzen werkt kostenbesparend en kan daarenboven de besprekingen over de bouw van de sluis en de bouw zelf bespoedigen.

Mijnheer de Minister, graag had ik dat zo vlug mogelijk een grondige studie zou worden gemaakt van de toekomstige verkeerssituatie in en rond de Gentse haven en dat onder geen enkel beding de vaste oeververbinding een hypotheek zou leggen op de ruimte voorzien voor de bouw van de sluis.

Bij de vaststelling van het uiteindelijke tracé moet worden geopteerd voor een combinatie van de bouwwerken voor de vaste oeververbinding met deze van een nieuwe sluis. Ik meen dat de Gentse bevolking met belangstelling op het antwoord op mijn vragen wacht. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de interpellant en de spreker voor de

Sauwens

vragen die zij hebben gesteld en voor de suggesties van antwoorden die zij naar voren hebben gebracht.

De heer De Bremaeker heeft gesproken over de problematiek die aan bod komt in de tracénota — milieueffectrapportage over de Westerschelde-oeververbinding van januari 1990 waarin de voor- en nadelen worden beschreven van de tracés die de Provinciale Staten van Zeeland hebben gekozen na een eerste, beperkte inspraakronde. De te volgen procedure van inspraak, advies en toetsing zal leiden tot besluitvorming door de Provinciale Staten van Zeeland tegen december 1990.

In de hogergenoemde nota worden nog drie mogelijke tracés behandeld : een tracé ten westen van Ellewoutsdijk en Terneuzen ; een tracé ten oosten van Ellewoutsdijk en Terneuzen en een tracé ten hoogte van de huidige verbinding Kruiningen-Perk-polder.

Er wordt vooropgesteld dat de te realiseren oeververbinding primair een regionale en interregionale functie heeft. Regionaal als verbinding tussen de delen van Zeeland aan weerszijden van de Westerschelde, interregionaal in de relaties vanuit Midden-Zeeland met België en verder, maar ook vanuit Zeeuws-Vlaanderen naar de randstad en overig Nederland. Het is trouwens de Provincie Zeeland en niet de Rijkswaterstaat die moet instaan voor de bouw van deze verbinding.

De vaste oeververbinding zal ook in het internationaal verkeer een — zij het bescheiden — functie kunnen hebben. Ze zal namelijk hooguit een aanvullende betekenis kunnen hebben ten opzichte van de hoofdtransportassen Rotterdam-Breda-Antwerpen en de nog te realiseren Zoomseweg via Bergen op Zoom, de Liefkenshoektunnel naar de A 11.

Voor Zeeland is deze functie dan ook niet primair. Ook in het ontworpen hoofdwegennet in het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer is van een doorgaande verbinding naar België geen sprake meer. In het ka-

der van een regelmatig Belgisch-Nederlands ambtelijk wegenoverleg kwam ook de Westerschelde-oeververbinding ter sprake. Hierin werd het regionale karakter van deze oeververbinding bevestigd.

Op het bilateraal ministerieel overleg tussen Nederland en Vlaanderen omtrent de Westerschelde-oeververbinding op 4 juli 1989 werd door mevrouw Smit-Kroes en mezelf een nota over „de vereiste diepteligging van een tunnel bij de Westerschelde-oeververbinding principieel” goedgekeurd. Deze nota zal als basis worden gebruikt voor de verdere studie van de Westerschelde-oeververbinding en de tracékeuze.

Wat de aanleg van een brug betreft heb ik het standpunt ingenomen dat een beperking van de vrije doorvaart-hoogte op de Westerschelde tevens een beperking vormt voor de scheepvaart.

België en zeker Vlaanderen niet kan derhalve niet instemmen met de bouw van een brug over de hoofdvaartgeul. Mevrouw Smit-Kroes, destijds Nederlands Minister van Verkeer en Waterstaat, besliste dat een hangbruguitvoering buiten beschouwing moet blijven. De discussie daarover zou in Nederland nog niet zijn afgesloten, onder meer omdat de Tweede Kamer in Nederland met de nieuwe Minister over dit standpunt overleg zal voeren. Ons standpunt ter zake is duidelijk en zal duidelijk blijven.

Wat de wegverbindingen betreft werd aan Nederlandse zijde gesteld dat de Westerschelde-oeververbinding is gepland als regionale verbinding. België is geen vragende partij voor een grensoverschrijdende verbinding tussen de Westerschelde-oeververbinding en het Belgisch wegennet.

De invloed van de Westerschelde-oeververbinding op het Vlaams wegennet zal volgens de prognoses gering zijn. Bij het behoud van de huidige veerverbindingen voorziet men rond 1995 in gemiddeld 10.300 voertuigen die per etmaal zullen moeten worden overgezet .

Aan de hand van de cijfers waarover men momenteel beschikt werden ook hier een aantal prognoses voor de toekomst gemaakt. Bij een vaste oeververbinding zouden 11.400 motorvoertuigen van deze verbinding gebruik maken. Dit betekent 1.100 voertuigen meer waarvan 15 ten honderd richting Vlaanderen. Deze cijfers geven duidelijk aan dat men niet moet overdrijven met deze oeververbindingen als nieuwe verbindingssweg of als toevoer voor ons eigen Vlaams wegennet te beschouwen.

De twee interpellanten stellen een combinatiemogelijkheid voor met betrekking tot de bouw van een nieuwe Westsluis te Terneuzen en de vaste oeververbinding. Dit kan slechts grondig worden onderzocht zodra Nederland betreffende de oeververbinding een definitieve tracékeuze zal hebben gedaan. Dit neemt niet weg dat het Bestuur van Wegen en Waterwegen dit ook het ambtelijk overleg ter sprake zal blijven brengen, zeker in de loop van de komende weken en maanden omdat dan de tracé keuze bepalend zal zijn.

Van Nederlandse zijde werd bevestigd, ook in de Technische Scheldec commissie, dat België steeds zal worden betrokken bij het ontwerp van de Westerschelde-oeververbinding, gelet op de gevolgen hiervan voor de scheepvaart op de Westerschelde en het kanaal Gent-Terneuzen.

U hebt mij gevraagd of ik op de hoogte ben van de brieven die werden geschreven inzake de inspraakprocedure. Onze diensten volgen dit op. Wij hebben zelf geoordeeld op dit ogenblik niet rechtstreeks tussen te komen in de lokale inspraakprocedure die de provincies van Nederland organiseren. De inhoud en de stellingen die vanuit Gent worden geformuleerd zijn ons bekend.

Na een reeks besprekingen is men van de Schelde afgestapt en is men uiteindelijk terecht gekomen in het Gentse havengebied. Er werden vragen gesteld naar de weerslag van deze oeververbinding, het openstellen van de Liefkenshoektunnel en de omschakeling tot autosnelweg van de N 19 die dan A 11 zal worden, de

Sauwens

huidige expresweg Antwerpen-Zelzate-Maldegem.

Het is ongetwijfeld zo dat deze realisaties bij de aanvang niet zo talrijk waren. U kent ook de prognoses van de Liefkenshoek-tunnel die gaan in de richting van 10.000 tot 11.000 voertuigen per dag. Men kan dus niet beweren dat dit onmiddellijk een verstikking zal betekenen van het huidige verkeer of van het Gentse havengebied. De planning die op dit ogenblik wordt gerealiseerd is in opmaak. Binnen enkele weken kunnen wij hopelijk de eerste resultaten van het Vervoerplan Vlaanderen samen bespreken.

Verder bereid het Gentse Bestuur de Wegen, Directie Oost-Vlaanderen, ook een aantal zaken voor. Er zijn eveneens plannen voor de aanpassing van de Kennedylaan met een scheiding tussen het doorgaand verkeer en het verkeer met bestemming industrie- en havengebied. Wij zullen geen autosnelweg aanleggen, maar wel de Kennedylaan omvormen tot een autoweg, waarbij gelijkgrondse kruisingen worden afgeschaft. Zij waren immers de oorzaak van lange wachttijden en grote onveiligheid. De capaciteit die kan worden gerealiseerd door het doortrekken van de R 4 aan de westzijde van het kanaal moet het mogelijk maken de toenemende verkeersstroom — die men echter duidelijk moet relativeren — onder controle houden. In de loop van volgende maand zullen we waarschijnlijk de resultaten van de lopende studie, waarnaar u hebt gevraagd bekijken.

Uw bezorgdheid over het Kreekenland te Assenede deel ik volkomen. Ik ga ermee akkoord dat we wat thans op lokaal en bijna subregionaal vlak in Nederland gebeurt, niet moeten dramatiseren. Onze eerste bekommernis was en is dat de vaste oeververbinding nu en in de toekomst geen enkele belemmering mag betekenen voor de scheepvaart, noch naar Gent noch naar Antwerpen. Het voorbije jaar is het dossier op dit punt in zeer goede richting geëvolueerd. Wij volgen deze taak op de voet en zullen niet toelaten dat de

beslissingen van de vorige Nederlandse Minister thans wordt omgekeerd.

De bekommering die vandaag eveneens uitvoerig aan bod is gekomen, betreffende de invloed van dit bouwwerk op ons Vlaams wegennet, delen wij eveneens volkomen en wij volgen dit op de voet. Op ambtelijk vlak zijn er reeds vele contracten geweest tussen de Directie Oost-Vlaanderen en de Nederlandse Dienst van de Rijkswaterstaat in verband met de grensoverschrijdende verkeerssituatie. Binnenkort zal op ministerieel vlak een bespreking plaatsvinden tussen mevrouw May-Weggen en mezelf. Een prioritair punt hierbij is de vaste oeververbinding, de realisatie, de timing en de aansluiting ervan op ons Vlaams wegennet.

Ik zou het daarbij vandaag als antwoord willen laten. Wij volgen het dossier op ambtelijk en ministerieel vlak op en wij zullen de nodige stappen doen.

De Voorzitter : De heer De Bremeaeker heeft het woord.

De heer J. De Bremeaeker : Mijnheer de Voorzitter, zou de Minister nog even kunnen uitweiden over de geschiedenis van de bouwputten in de buurt van Terneuzen ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de Voorzitter, dit dossier wordt onderzocht in het licht van de andere elementen. De prioriteiten die zullen worden bepaald bij de realisering van de Sluis van Terneuzen — die trouwens in het meerjarenplan wordt voorgelegd aan de Vlaamse Havencommissie —, zullen een invloed hebben op onze wijze van tussenkomst naar Nederland toe. Op dit ogenblik is er geen prioritaire bekommerning in de Vlaamse Regering bij bij behandeling van dit dossier. U weet dat de Vlaamse Havencommissie op het einde van de maand juli haar advies over het driejarenplan zal bekend maken.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : De heer Flamant heeft het woord.

De heer E. Flamant : Mijnheer de Voorzitter, na de interpellatie van de heer De Bremeaeker en het antwoord van de Minister zullen de heer Seeuws en ikzelf een motie van aanbeveling indienen.

De Voorzitter : Door de heren Flamant en Seeuws werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om het ontwerp van bosdecreet te behandelen, de actuele vragen te horen en de stemmingen te houden.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 17 uur.**